

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

NOTĂ

cu privire la adresa Curții de Conturi a României prin care se supun spre analiză, Parlamentului, gravele implicații de ordin financiar și economic pe care le-ar putea produce punerea în aplicare a deciziei Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016 prin care se declară neconstituționale dispozițiile art.3¹ alin.(1¹)—(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Către: Birourile permanente reunite ale Camerei Deputaților și Senatului
De la: Secretarul general al Camerei Deputaților

Vă informăm că prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016, definitivă și general obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de Curtea de Apel București în Dosarul nr.6.415/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și a constatat că dispozițiile art.3¹ alin.(1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

Potrivit prevederilor art.147 alin.(1) din Constituția României, republicată, dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

Menționăm că Proiectul de lege pentru aprobarea OUG 57/2015 a fost adoptat de Senat, în calitate de primă Camera sesizată, la data de 14.03.2016 și a fost transmis Camerei Deputaților cu PLX 82/2016.

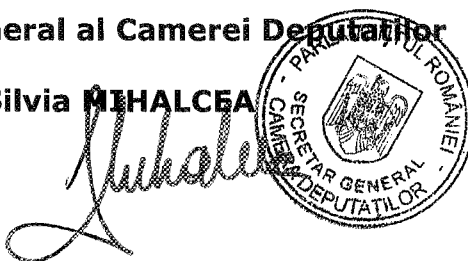
În prezent acesta se află în dezbatere și avizare, în fond la Comisia juridică, de disciplină și imunități, Comisia pentru buget, finanțe și bănci, Comisia pentru muncă și protecție socială și Comisia pentru apărare, ordine publică și siguranță națională.

Propunem ca solicitarea Curții de Conturi a României să fie înaintată, în vederea examinării, comisiilor sesizate în fond cu dezbaterea Proiectul de lege pentru aprobarea OUG 57/2015.

Anexăm alăturat, adresa Curții de Conturi a României nr. 2371NV/15.032017 precum și decizia Curții Constituționale nr. 794/2016.

Secretar General al Camerei Deputaților

Silvia MIHALCEA

Șef Departament legislativ

Georgica TOBĂ

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI

Strada Lev Tolstoi nr.22-24 Sector 1 cod 011948 București

Telefon: 307.88.18; Fax 307.88.75

Internet: <http://www.curteadeconturi.ro> e-mail: rei@rcc.ro

CABINET PREȘEDINTE

Nr. 2341 NV / 15.03.2017

BPR
[Signature]

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE

Intimare Nr. 1/1935/14
14.03.2017

CAMERA DEPUTAȚILOR

Domnului Președinte al Camerei Deputaților Nicolae-Liviu DRAGNEA

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL

Nr. 4/199007/19.03.2017

Stimate domnule Președinte,

Subscrisa, **CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI**, cu sediul în București, str. Lev Tolstoi nr. 22 - 24, Sector 1, reprezentată legal prin domnul Nicolae Văcăroiu, în calitate de președinte, în virtutea prerogativelor constituționale de autoritate publică autonomă, care exercită controlul asupra modului de formare, de administrare și de întrebuințare a resurselor financiare ale statului și ale sectorului public, supunem spre analiză și reflecție gravele implicații de ordin financiar și economic pe care le produce punerea în aplicare a **Deciziei Curții Constituționale nr. 794/15.12.2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹)-(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.**

I. Prin Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale a fost admisă excepția de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, potrivit cărora: „**în aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești**”, dispoziții care au fost declarate neconstituționale.

Potrivit pct. 37 din Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, instanța de contencios constituțional a statuat că: „**pornind de la obligativitatea legiuitorului de a pune de acord dispozițiile de lege constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, ca o consecință a prezentei decizii de admitere, Curtea constată că, până**

la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, din momentul publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, instituțiile și autoritățile publice urmează să aplice în mod direct prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16, art. 124 și art. 126, în privința stabilirii «nivelului maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz» al salariului de bază/indemnizației de încadrare, astfel cum a fost constatat prin prezenta decizie”.

Altfel spus, după cum se precizează la pct. 32 din considerentele Deciziei nr. 794/2016, „(...) *«nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare»*, la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică”.

Pentru crearea tabloului complet al acestei situații, învederăm faptul că, pe fondul inexistenței unei reglementări unitare coerente și funcționale privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, personalul bugetar din toate categoriile de autorități publice (judiciare, administrative, autorități autonome) au solicitat și obținut, prin hotărâri judecătorești definitive, sporuri salariale neprevăzute de lege (spor pentru gestionarea fondurilor europene nerambursabile, pentru suprasolicitare neuropsihică, de confidențialitate etc.), acest lucru creând dificultăți în suportarea lor de către buget, ceea ce a determinat eşalonarea prin lege a plății lor, respectiv prin *O.U.G. nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011*.

II. Curtea de Conturi a efectuat numeroase demersuri către autoritățile competente, prin care a atras atenția asupra faptului că prin jurisprudența creată, instanțele judecătorești, a căror misiune este să pună în aplicare legea, se substituie legiuitorului, pronunțând hotărâri judecătorești care creează drepturi neprevăzute de lege, ceea ce încalcă rolul de unică autoritate legiuitoare al Parlamentului, prevăzut de art. 61 alin. (1) din Constituție, precum și principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzut de art. 1 alin. (4) al Legii fundamentale.

Dintre demersurile întreprinse menționăm:

- adresa nr. 12638/N.V./23.11.2016, către ministrul justiției la acea dată, doamna Raluca Prună;

- adresa nr. 12638/N.V./23.11.2016, către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, doamna Iulia Cristina Tarcea.

Între acestea, s-a regăsit și memoriul înaintat Președintelui României, prin care a sesizat apariția unui conflict juridic de natură constituțională între puterea judecătorească și cea legiuitoare prin jurisprudența de admitere a cererilor care aveau ca obiect acordarea de drepturi salariale în afara cadrului legal pentru unele categorii de personal bugetar.

Precizăm faptul că nu toate instanțele judecătorești au soluționat favorabil astfel de cereri, existând numeroase cazuri în care ele au fost respinse în mod corect, în opinia noastră.

În baza memoriului Curții de Conturi, Președintele României (în exercițiu la acea dată) a sesizat Curtea Constituțională cu privire la existența conflictului juridic de natură constituțională semnalat de noi, pe care Curtea Constituțională l-a admis, pronunțând Decizia nr.838/2009, prin care a statuat, în esență, că numai Parlamentul și, prin delegare legislativă, Guvernul, au competența de a adopta acte normative primare, iar acordarea, prin hotărâri judecătorești de drepturi salariale neprevăzute de lege reprezintă o subrogare a puterii judecătorești în prerogativele puterii legiuitoare și, în acest fel, o încălcare a principiului separației și echilibrului puterilor în stat.

Decizia Curții Constituționale anterior menționată, obligatorie pentru toate subiectele de drept, nu a fost însă de natură să pună capăt jurisprudenței avută în vedere la pronunțarea ei, astfel încât a continuat practica instanțelor judecătorești prin care se acordă drepturi de natură salarială neprevăzute de lege, cu efecte grave, perturbatorii, pentru echilibrul bugetar, situație pe care Curtea de Conturi a continuat, fără succes, să o aducă în discuție factorilor de decizie.

III. Revenind la Decizia nr. 794/2016 a Curții Constituționale, imediat după publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, așa cum ea însăși statuează la pct. 37 al considerentelor, autoritățile și instituțiile publice au procedat la punerea ei în executare, ceea ce a creat probleme sub aspectul interpretării și aplicării ei, în stabilirea, în concret, a nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare.

Acest lucru a generat formularea, către Curtea de Conturi, a numeroase petiții privind aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016, prin care se solicită instituției noastre emiterea de puncte de vedere cu privire la modul în care această decizie se pune în aplicare.

Dintre acestea menționăm pe cele care provin de la:

- Senatul României – Grupul Parlamentar U.D.M.R. (adresa nr. nr.XVII-24/13.02.2017, anexă la prezenta);

- Camera Deputaților – Comisia pentru muncă și protecție socială (adresa nr. nr.4c-7/321/07.03.2017, anexă la prezenta).

Precizăm faptul că printre atribuțiile conferite de lege Curții de Conturi nu se regăsește și cea privind interpretarea normelor legale referitoare la salarizarea personalului bugetar. O asemenea atribuție revine Ministerului Finanțelor Publice și Ministerului Muncii și Justiției Sociale.

Însăși Curtea de Conturi, atunci când se confruntă cu probleme legate de interpretarea unor dispoziții legale, se adresează acestor ministere, pentru a afla modul în care textele respective trebuie efectiv interpretate și aplicate.

Mai mult chiar, precizăm că Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, **interzice ca instituția noastră să dea consultații și opinii cu privire la modul de interpretare și aplicare a legislației incidente entităților publice care intră în competența sa de control/audit.**

IV. În susținerea celor de mai sus, referitor la acordarea, prin hotărâri judecătorești, a unor drepturi salariale, invocăm situația cu care se confruntă însăși Curtea de Conturi, în contextul în care, începând cu anul 2008, din cei aproximativ 1.200 de auditori publici externi regăsiți în structurile centrale și teritoriale ale Curții de Conturi, un număr de cca. 200, au obținut hotărâri judecătorești definitive, prin care li se recunosc și se acordă diferite sporuri salariale, între care se regăsește și sporul de 75% acordat celor care gestionează sau controlează fonduri nerambursabile primite de la Uniunea Europeană.

Cu toate demersurile instituției noastre de a contracara astfel de acțiuni ale unor persoane despre care am dovedit, prin probatoriu, că nu au controlat niciodată fonduri europene, o asemenea atribuție revenind Autorității de Audit din cadrul Curții de Conturi, **ne-am aflat în situația de a achita, în baza unor hotărâri judecătorești, sume cuprinse între 50.000 -100.000 euro/persoană.**

În majoritatea deciziilor s-a prevăzut, în mod nefiresc, în opinia noastră, că **aceste sporuri se acordă și pe viitor.**

Dat fiind faptul că, în anul 2009, a fost adoptată H.G. nr.595/2009 *pentru aplicarea Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare*, prin care s-a prevăzut că beneficiază de sporul de 75% exclusiv cei care alocă minimum 75% din timpul de lucru controlului sau administrării fondurilor europene nerambursabile, **începând cu anul 2009, Curtea de Conturi a sistat plata acestui spor către persoanele care nu îndeplineau cerința legală, chiar dacă obținuseră hotărâri judecătorești prin care li se recunoștea dreptul respectiv și „în continuare”.**

Acestei situații, gravă prin consecințele sale economico-financiare, i s-a adăugat cea creată de **Decizia nr. 2/17 februarie 2014 a Înaltei Curți de Casație și**

Justiție referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1.082 și art. 1.088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin.(1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009, prin care s-a statuat că: „în aplicarea dispozițiilor legale anterior menționate, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii, având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii, având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011”.

În baza deciziilor Curții Constituționale nr. 794/2016 și a Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2/2014, auditorii publici externi care dețin hotărâri judecătorești definitive privind acordarea altor drepturi salariale decât cele prevăzute de lege, au început deja să solicite autorităților competente plata drepturilor salariale acordate în acest fel.

Pentru exemplificare, prezentăm solicitările formulate de doi auditorii publici externi din cadrul Camerei de Conturi Dolj, care au declanșat procedura de executare silită, prin intermediul executorilor judecătorești, pentru sume de aproximativ **60.000 euro fiecare**, reprezentând sporul de 75%, calculat din anul 2009 până în prezent.

Contestația la executare formulată de Curtea de Conturi a fost respinsă, inexplicabil, de către Judecătoria Sectorului 1, deși am prezentat adeverința eliberată de structura noastră teritorială din care rezultă că, în perioada respectivă, cei doi auditori publici externi nu au exercitat controlul asupra vreunui program de finanțare europeană nerambursabilă (a se vedea anexa la prezenta).

Având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016 conform căreia, chiar dacă numai unii dintre cei care au solicitat instanței de judecată, acordarea de drepturi salariale neprevăzute de lege au avut câștig de cauză (restul pierzând acțiunile formulate), **soluțiile lor favorabile urmează să se aplice întregului personal de specialitate, Curtea de Conturi se va afla în situația de a extinde acordarea sporului de 75%, ca și a altora, de altfel, la aproximativ 1.040 de auditori publici externi.**

În contextul în care nu se analizează și intervine legislativ, vom ajunge în situația în care, **numai pentru acordarea sporului de 75% să se plătească sume de aproximativ 30 de milioane euro**, calculate de la data solicitării până în prezent, iar **cuantumul va crește, dacă ele urmează să se achite și în continuare, pe viitor.**

Este neîndoielnic faptul că nu există resurse financiare pentru plata acestor sume exorbitante, în contextul în care ar presupune un fond de salarii suplimentar pentru Curtea de Conturi de 14 milioane euro anual.

V. În baza solicitărilor primite, astfel cum am arătat la secțiunea III din prezentul document, **Curtea de Conturi a realizat un calcul estimativ al efectelor pe care le va produce**, la nivelul țării, punerea în aplicare a Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016.

În baza lui, a rezultat că, **din aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016, va decurge o influență bugetară de aproximativ 2 miliarde euro.**

Dacă la această sumă adăugăm și **daunele- moratorii**, a căror acordare a fost consfințită prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.2/2014, **rezultă o sumă suplimentară de aproximativ 800 milioane euro.**

VI. Având în vedere cele expuse, considerăm că se impune ca, la nivelul Parlamentului, Guvernului, cu participarea Ministerului Finanțelor Publice, a Ministerului Muncii și Justiției Sociale, a Ministerului Justiției, și, dacă considerați oportună, și a Curții de Conturi, să se realizeze o analiză a efectelor pe care le vor produce, în scurt timp, Deciziile nr. 794/2016 a Curții Constituționale și nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, calculându-se efortul financiar asupra bugetului, în ansamblul lui, și a cheltuielilor de personal, în particular.

Considerăm că, **având în vedere caracterul obligatoriu al celor două decizii, în perspectiva în care nu vor fi identificate și asumate măsuri de contracarare a lor, este necesară adoptarea de către Guvern a unor norme de aplicare de către ordonatorii de credite a modului de calcul al salariilor de bază/indemnizațiilor, potrivit Deciziilor nr. 794/2016 a Curții Constituționale și nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.**

Cunoaștem faptul că, potrivit art. 108 alin. (2) din Constituție, **hotărârile Guvernului se adoptă pentru organizarea executării legilor, însă, în contextul în care cele două decizii produc efecte juridice de natura legislației primare, conferind drepturi salariale care nu sunt prevăzute de aceasta, este firească adoptarea unor norme de punere în aplicare.**

X
X X

Față de toate cele menționate la secțiunile anterioare ale prezentului document, Curtea de Conturi a avut în vedere:

1) **aducerea la cunoștința autorităților competente** (Parlament, Guvern, Președinte, ministere de resort) *a efectelor care se pot genera prin punerea în aplicare a Deciziilor nr. 794/2016 a Curții Constituționale și nr. 2/2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție;*

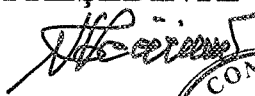
2) declanșarea unei analize asupra situației generate de acestea, pentru identificarea unor soluții de contracarare a lor, în scopul evitării apariției unor perturbări grave și greu remediabile a echilibrului bugetar al țării;

3) adoptarea, dacă nu vor fi promovate alte soluții, a unor norme de aplicare a calculului salariului de bază/indemnizației, în viziunea fundamentată prin Decizia Curții Constituționale nr. 794/2016, pe care însăși Curtea de Conturi le va utiliza în derularea activităților specifice de control/audit asupra entităților controlate.

Ne exprimăm speranța că prezentul demers va fi înțeles în profunzimea semnificației sale și va contribui la adoptarea de măsuri care să prevină apariția situației pe care am semnalat-o.

Cu deosebit respect,

PREȘEDINTE

NICOLAE VĂCĂROIU

OPIS

I. Decizii ale Curții Constituționale:

1. Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹)-(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare;

2. Decizia nr. 2 din 17 februarie 2014 referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009.

II. Jurisprudență:

1. Sentința civilă nr.4711/10.09.2008, pronunțată de Tribunalul Dolj - Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr.7916/63/2008;

2. Decizia civilă nr.68/13.01.2009, pronunțată de Curtea de Apel Craiova - Secția a II-a Civilă și pentru Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr.7916/63/2008.

III. Alte înscrisuri relevante:

1. Adeverința nr.1370/08.08.2016, emisă de Camera de Conturi Dolj, care atestă faptul că numitul Albu Eugenu nu a desfășurat activități în domeniul fondurilor europene nerambursabile;

2. Adeverința nr.1575/21.09.2016, emisă de Camera de Conturi Dolj, care atestă faptul că numitul Bădică Nicolae nu a desfășurat activități în domeniul fondurilor europene nerambursabile;

3. Extras de pe portalul instanțelor de judecată (portal.just.ro), cu privire la dosarul nr.36550/299/2016, aflat pe rolul Judecătoriei Sectorul 1 București, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația la executare formulată de Curtea de Conturi;

4. Extras de pe portalul instanțelor de judecată (portal.just.ro), cu privire la dosarul nr. 32785/299/2016, aflat pe rolul Judecătoriei Sectorul 1 București, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată contestația la executare formulată de Curtea de Conturi;

5. Adresa nr.XVII-24/13.02.2017 emisă de Grupul Parlamentar UDMR din Senatul României;

6. Adresa nr.4c-7/321/07.03.2017 emisă de Camera Deputaților-Comisia pentru Muncă și Protecție Socială.

DECIZIE nr. 794 din 15 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1¹)-(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

EMITENT: CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 1.029 din 21 decembrie 2016

Data intrării în vigoare : 21 decembrie 2016

T

Valer Dorneanu	- președinte
Marian Enache	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Livia Doina Stanciu	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

T

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1¹)-(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 6.415/2/2016 al Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.677D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, arătând, în esență, că acestea contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (4), art. 16, art. 124 și art. 126 din Constituție. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, susține că aceasta este inadmisibilă, întrucât nu are legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.415/2/2016, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1¹)-(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016. Excepția a fost ridicată de reclamanta Curtea de Apel București, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a pârâtului Ministerul Justiției să emită ordinele de încadrare pentru fiecare dintre cei 965 de judecători aflați în circumscripția Curții de Apel București, cu luarea în considerare a nivelului maxim al indemnizației de încadrare pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, care să includă majorările de 2, 5 și 11%, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, și aflate în plată încă din anul 2015, în baza ordinelor de salarizare nr. 1.561, 1.562 și 1.563 din data de 7 mai 2015, emise de ministrul justiției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că, în fapt, judecătorii sunt salariați în baza Legii-cadru nr. 284/2010. Reglementarea succesivă și necorelată din domeniul salarizării a condus în timp la diferențe salariale ce au determinat legiuitorul să intervină pentru înlăturarea inechităților. În acest scop, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin care s-a urmărit evitarea discriminărilor salariale între titularii funcțiilor publice salarizate potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, cu consecința egalizării, la nivelul cel mai înalt în plată, a drepturilor salariale ale persoanelor aflate în situații similare în cadrul aceluiași ordonator de credite. Astfel, prin art. 3¹ alin. (1) din această ordonanță de urgență, s-a stabilit că "Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții."

6. Autoarea excepției susține că intenția de înlăturare a inechităților

urmare, în rândul judecătorilor din circumscripția Curții de Apel București se regăsesc următoarele situații faptice, generatoare de inechități, respectiv sunt judecători încadrați cu o indemnizație majorată cu 18%, stabilită prin hotărâri judecătorești în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2007, pentru care Ministerul Justiției a emis ordine de salarizare corespunzătoare, precum și o majoritate care beneficiază de o încadrare diferită, lipsiți de indemnizația majorată cu 18%, în condițiile în care desfășoară aceeași activitate.

7. Cu privire la încălcarea art. 16 din Constituție, autoarea excepției susține că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, Guvernul a consacrat legislativ discriminarea și a supus, asumat, unui tratament juridic diferit, judecători aflați în situații profesionale identice, respectiv i-a pus în situație de inferioritate pe judecătorii care nu obținuseră, înainte de adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, o hotărâre judecătorească prin care Ministerul Justiției să fie obligat să includă în indemnizația lor indexările prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, față de cei care au recunoscute astfel de drepturi, generând o diferență salarială de 18%. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în fața legii, și anume Decizia nr. 192 din 31 martie 2005.

8. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (3) și (4), art. 124 și art. 126 din Constituție, autoarea excepției susține că jurisprudența Curții Constituționale este constantă în a recunoaște importanța hotărârilor judecătorești în activitatea de înfăptuire a actului de justiție, implicit din perspectiva luării deciziei asupra incidenței unor texte de lege. În acest sens, invocă Decizia nr. 1.017 din 7 iulie 2009 și Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013. Hotărârile judecătorești excluse de executiv, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, au interpretat și aplicat acte normative cu caracter general din domeniul salarizării. Excluderea expresă, din sfera legalității, a hotărârilor judecătorești, a căror autoritate de lucru judecat determină prezumția că dezlegarea problemei de drept izvorăște din normele legale, și a căror forță executorie derivă tot din lege, este de natură a afecta un principiu fundamental al statului de drept, respectiv principiul separației puterilor în stat. Interpretarea restrictivă a noțiunii de "drepturi salariale prevăzute în acte normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice" cu excluderea drepturilor recunoscute prin hotărâri judecătorești, conduce la ignorarea din ordinea juridică a situațiilor în care legea, cu aplicabilitate generală, a fost aplicată în favoarea unor persoane, prin hotărâri judecătorești, cu atât mai mult cu cât acestea au fost date în aplicarea unor legi cu aplicabilitate generală. Aceste hotărâri se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, cum ar fi sporul de doctorat, fără aplicabilitate generală. Eliminarea inechităților rezultate din acte normative nu se poate realiza printr-o restrângere precum cea operată prin Ordonanța de

decembrie 2016) și Consiliul Superior al Magistraturii (la data de 14 decembrie 2016) au depus la dosar puncte de vedere "Amicus curiae", în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, documentele "Amicus curiae" transmise la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 3 alin. (1¹)-(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 31 august

2016. În realitate, așa cum reiese din notele autoarei excepției de neconstituționalitate, obiect al excepției îl constituie art. 3¹ alin. (1¹)-(1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

"(1¹) Sintagma «fiecare funcție» prevăzută la alin. (1) reprezintă funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(1²) În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

(1³) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite. În cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct

salarizare între magistrații din cadrul aceleiași instanțe de judecată/parchet, cu același grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, diferențe provenite și din faptul că o parte dintre magistrați obținuseră hotărâri judecătorești definitive și irevocabile (în temeiul Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (în temeiul Codului de procedură civilă) prin care se includeau majorările de 2%, 5% și 11% în indemnizația de încadrare, iar alți magistrați nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești. Potrivit Ordonanței Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2007, salariile de bază se majorau după cum urmează: a) cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006; b) cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007; c) cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007. În condițiile în care aceste drepturi nu s-au acordat și magistraților, aceste majorări (indexări) ale indemnizațiilor, precum și alte majorări (indexări) prevăzute de alte acte normative (cum ar fi Ordonanța Guvernului nr. 3/2006) au fost recunoscute de instanțele judecătorești și magistraților și personalului asimilat, în baza Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

17. Așadar, Curtea reține că, la momentul pronunțării prezentei decizii, există magistrați și personal asimilat care beneficiază de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18% stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, iar ordonatorul de credite a emis ordine de salarizare corespunzătoare în acest sens, magistrați și personal asimilat care beneficiază de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18% stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, iar ordonatorul de credite nu a emis ordine de salarizare corespunzătoare în acest sens și magistrați și personal asimilat care nu beneficiază de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18%, stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007.

18. Ținând cont de toate inechitățile constatate în sistemul de salarizare a personalului bugetar, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 9 iunie 2016, care modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ce stabilește salarizarea în anul 2016 a personalului plătit din fonduri publice, legiuitorul a dorit înlăturarea inechităților din sistemul de salarizare al personalului bugetar. Așa cum rezultă din nota de fundamentare și din preambulul

Guvernului nr. 57/2015, acesta dobândind următorul conținut: "[...] începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un cuantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții." De asemenea, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016 a completat art. 3¹, cu patru noi alineate, alineatele (1¹)-(1⁴), care formează obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, se precizează că aceasta a fost emisă "ținând seama că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, la determinarea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective se iau în considerare doar drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, întrucât personalul plătit din fonduri publice beneficiază de drepturile salariale prevăzute de actele normative privind salarizarea, fără a putea pretinde, în lipsa unor dispoziții legale, alte drepturi, hotărârile judecătorești pronunțate în soluționarea unor litigii și care produc doar efecte relative neputând fi avute în vedere la stabilirea nivelului de salarizare (maxim) pentru funcții similare; în lipsa unui temei legal expres, hotărârile judecătorești nu pot fi aplicate în mod generalizat, iar drepturile salariale recunoscute prin acestea profită exclusiv persoanelor care au avut calitatea de parte în proces, dându-se astfel eficiență autorității de lucru judecat și obligativității hotărârilor judecătorești" și, de asemenea, "având în vedere faptul că la determinarea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective se iau în considerare doar drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, fără a putea pretinde, în lipsa unor dispoziții legale, alte drepturi, hotărârile judecătorești pronunțate în soluționarea unor litigii și care produc doar efecte relative (inter partes) nu pot fi avute în vedere la stabilirea nivelului de salarizare (maxim) pentru funcții similare".

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1⁴) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea constată că acestea se referă la salarizarea personalului didactic de predare din învățământul superior/universitar. Or, cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate are ca obiect soluționarea acțiunii de contencios administrativ, prin care reclamanta Curtea de Apel București a chemat în judecată pârâul Ministerul Justiției, solicitând obligarea acestuia să emită ordinele de încadrare pentru fiecare dintre cei 965 de judecători aflați în circumscripția Curții de Apel București cu luarea în considerare a nivelului

specialitate, indemnizația de încadrare a magistraților și a personalului asimilat este aceeași, stabilită la nivel maxim. De altfel, chiar înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, prin art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, introdus prin legea sa de aprobare, Legea nr. 71/2015, s-a prevăzut aceeași soluție legislativă, a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim.

22. Așadar, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu luna august 2016, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, salariul de bază sau indemnizația de încadrare urma să fie același, respectiv aceeași, stabilită la nivel maxim, nefiind permis ca, spre exemplu, doi judecători de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite. Însă, prin dispozițiile de lege criticate, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, legiuitorul a stabilit că, la calculul nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

23. În acest context, prin raportare la art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că hotărârile judecătorești excluse de executiv, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, au interpretat și aplicat acte normative cu caracter general din domeniul salarizării. Excluderea expresă, din sfera legalității, a hotărârilor judecătorești - a căror autoritate de lucru judecat determină prezumția că dezlegarea problemei de drept izvorăște din normele legale, și a căror forță executorie derivă tot din lege - este de natură a afecta un principiu fundamental al statului de drept, respectiv principiul separației puterilor în stat.

24. Cu privire la aceste susțineri, Curtea reține că, în jurisprudența sa referitoare la art. 124 și art. 126 din Constituție și la efectele hotărârilor judecătorești, a stabilit, că "înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege. Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial. Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească - desemnând tocmai rezultatul activității judiciare - reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției. Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii

trebuie să respecte legea, de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în sfera publică și în circuitul civil. Dispoziția constituțională consacră principiul legalității actului de justiție" și trebuie corelată cu prevederea art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia "Nimeni nu este mai presus de lege", și cu cea a art. 124 alin. (3) din Constituție, care prevede alte două principii constituționale: independența judecătorului și supunerea lui numai legii.

25. Curtea constată că, potrivit art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, norma criticată stabilește, în mod indirect, că nu sunt recunoscute hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Astfel, chiar dacă o parte dintre magistrații care beneficiază de aceste hotărâri judecătorești au deja în plată majorarea indemnizației de încadrare, faptul că textul criticat prevede că, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești conduce la concluzia că, deși o parte dintre magistrați și din personalul asimilat au obținut majorarea indemnizației de încadrare, aceasta nu este recunoscută la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare.

26. Curtea reține că hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte inter partes, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală. În procesul de aplicare a legii, scopul interpretării unei norme juridice constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete, la care norma juridică respectivă se referă, și în a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme, interpretarea fiind necesară pentru a clarifica și a limpezi sensul exact al normei, și pentru a defini, cu toată precizia, voința legiuitorului. Or, Curtea constată că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat).

27. Întrucât hotărârile judecătorești invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate se referă la majorarea indemnizațiilor de încadrare, vizând, de fapt, și întreaga Familie ocupațională a "Justiției", aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, gradație, vechime în muncă și în

29. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, Curtea reține că, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii este identică, atunci și tratamentul juridic aplicabil - salariul de bază/indemnizația de încadrare - trebuie să fie același, nefiind permis, spre exemplu, ca magistrați de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite.

30. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite (mai mici) față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare. Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. De altfel, dispozițiile de lege criticate lipsesc de sens și, practic, anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum sunt precizate în Preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, anume acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente. Așadar, dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, generează inegalități în ceea ce privește calculul indemnizației/salariului de bază al magistraților, respectiv personalului asimilat, cu același grad, gradație, condiții de vechime și de studii, și, prin urmare, contravin art. 16 din Constituție.

31. Astfel, Curtea constată că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri

publice, cu modificările și completările ulterioare" și definiția "instituției sau autorității publice" ca fiind "acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite". Totodată, se precizează că, în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

34. Prin urmare, Curtea constată că, în vederea egalizării prevăzute de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, "nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare", care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

35. În final, Curtea constată că, potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozițivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea reține că atât considerentele, cât și dispozițivul deciziilor sale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

36. În consecință, așa cum a statuat Curtea și în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010), atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice urmează să respecte cele stabilite de Curtea Constituțională în considerentele și dispozițivul prezentei decizii.

37. Pornind de la obligativitatea legiuitorului de a pune de acord dispozițiile de lege constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, ca o consecință a prezentei decizii de admitere, Curtea constată că, până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, din momentul publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, instituțiile și autoritățile publice urmează să aplice în mod direct prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16, art. 124 și art. 126, în privința stabilirii "nivelului maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după

același dosar și constată că dispozițiile art. 3¹ alin. (1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar și constată că dispozițiile art. 3¹ alin. (1¹) și (1³) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel București - Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. Valer Dorneanu

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZIE nr. 2 din 17 februarie 2014

referitoare la recursul în interesul legii privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009

EMITENT: ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE - COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 411 din 3 iunie 2014

Data intrării în vigoare : 3 iunie 2014

Dosar nr. 21/2013

T

Iulia Cristina Tarcea	- vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	- președintele Secției I civile
Roxana Popa	- președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	- președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Corina Michaela Jîjîie	- președintele Secției penale
Simona Lala Cristescu	- judecător la Secția I civilă
Carmen Minodora Ianoși	- judecător la Secția I civilă
Rodica Susanu	- judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	- judecător la Secția I civilă, judecător-raportor
Nina Ecaterina Grigoraș	- judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	- judecător la Secția I civilă
Carmen Trănica Teau	- judecător la Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	- judecător la Secția a II-a civilă
Monica Ruxandra Duță	- judecător la Secția a II-a civilă
Mariana Cîrstocea	- judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	- judecător la Secția a II-a civilă, judecător-raportor
Eugenia Voicheci	- judecător la Secția a II-a civilă
Niculae Mănișuțiu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Simona Camelia Marcu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Iancu	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal, judecător-raportor
Eugenia Marin	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Luiza Maria Păun	- judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefan Pistol	- judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	- judecător la Secția penală

ST

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 21/2013 este legal constituit conform dispozițiilor art. 516 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul de procedură civilă), și ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror-șef adjunct Antonia Eleonora Constantin.

La ședința de judecată participă domnul magistratul-asistent-șef Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare (Codul civil din 2009), cu referire la acordarea daunelor-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011 (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009).

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, președintele completului acordă cuvântul reprezentantului procurorului general în susținerea recursului în interesul legii.

Reprezentantul procurorului general, doamna procuror-șef adjunct Antonia Leonora Constantin, pune concluzii în sensul admiterii recursului în interesul legii și pronunțării unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii în sensul că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009, nu pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale penalizatoare, pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, întrucât, pe de o parte, pentru trecut, executarea parțială, potrivit tranșelor de eşalonare, nu reprezintă un fapt ilicit, iar, pe de altă parte, pentru viitor, obligațiile de plată nu sunt ajunse la scadență, ca efect al moratoriului legal instituit prin actul normativ special. Răspunzând întrebării adresate de președintele completului, reprezentantul procurorului general arată că, în cazul dat, în litigiile dintre persoanele fizice, în calitate de creditori, și instituțiile publice, în calitate de debitori, se ridică problema răspunderii civile delictuale, iar nu a răspunderii civile contractuale.

Răspunzând întrebărilor formulate de doamna judecător Eugenia Marin cu privire la opinia specialiștilor depusă la dosarul cauzei în sensul că pe perioada suspendării unei executări silite curge dobânda legală, reprezentantul procurorului general arată că, potrivit moratoriului legal instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în perioada respectivă dobânda nu curge, fiind amânată scadența titlului executoriu.

Președintele completului, doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, constatând că nu mai sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept care a generat practica neunitară

Recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizează interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1082 și art. 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009 cu referire la acordarea daunelor-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

2. Examenul jurisprudențial

Prin recursul în interesul legii se arată că, în practica judiciară, nu există un punct de vedere unitar cu privire la problema de drept ce formează obiectul judecății.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă orientare jurisprudențială se consideră că reclamantii sunt îndreptățiți la acordarea de daune-interese pentru repararea prejudiciului suferit prin executarea cu întârziere a creanțelor rezultate din hotărârile judecătorești executorii, iar aceste daune moratorii constau în dobânda legală, ce se cuvine fără ca titularul creanței să fie ținut a face dovada vreunui prejudiciu, condiții rezultate din interpretarea art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864.

Acordarea dobânzii legale de la data cererii de chemare în judecată a fost justificată, în general, de aplicarea art. 1088 alin. 2 din Codul civil din 1864, considerându-se că dobânda nu curge de drept, nefiind întrunit vreunul dintre cazurile prevăzute pentru asemenea situații de art. 1079 alin. 2 din același cod.

Soluția de acordare a dobânzii legale de la data scadenței a fost justificată prin aplicarea art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009, cu limitarea decurgând din termenul de prescripție extinctivă, fără vreo referire la prevederile art. 1088 alin. 2.

Instanțele au considerat că exigibilitatea creanței nu este afectată de eșalonarea plății dispusă prin acte normative succesive, deoarece trebuie raportată la data de la care hotărârea judecătorească devine titlu executoriu. Acest mod de executare este apt doar să confere debitorului dreptul de a face plăți parțiale și succesive și să stabilească în sarcina creditorului obligația de a nu continua executarea silită. Este vorba, deci, despre instituirea unor termene în care urmează a se face în mod voluntar executarea hotărârilor judecătorești, fără a fi contestată posibilitatea statului de a eșalona sau de a stabili un mod de executare a creanțelor constatate prin hotărâri judecătorești, fiind analizată, prin prisma dreptului comun și în absența unor norme exprese contrare, doar problema reparării prejudiciului produs prin întârzierea plății.

Potrivit acestei orientări jurisprudențiale s-a arătat că este admisibil cumulul dobânzii legale cu actualizarea aceluiași sume cu indicele de inflație, deoarece cele două măsuri au natură juridică diferită și, în acest fel, nu se ajunge la o dublă reparare a prejudiciului, ci, dimpotrivă, se asigură repararea integrală a prejudiciului.

3.2. Într-o a doua orientare jurisprudențială se consideră că, de principiu, creanța decurgând din hotărâri judecătorești vizând drepturi salariale ale personalului din sectorul bugetar este producătoare de dobânzi pentru executarea sa cu întârziere, indiferent de faptul că s-a garantat titularului și actualizarea creanței cu indicele de inflație, dată fiind natura lor juridică diferită, respectiv daune compensatorii, în cazul actualizării, respectiv daune moratorii, în cazul dobânzii.

Cu toate acestea, instanțele au apreciat că există alte cauze care duc la înlăturarea obligării debitorilor la plata dobânzii.

În acest sens a fost avut în vedere faptul că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, a fost instituit un termen legal suspensiv, care curge în favoarea debitorilor, termen înăuntrul căruia creditorii nu pot pretinde executarea obligației ce a fost impusă prin hotărâri judecătorești, iar, în acest interval de timp, nu curge nici dobânda penalizatoare, adică daunele moratorii pentru neexecutarea obligației.

Pe de altă parte, răspunderea civilă delictuală nu este angajată decât atunci când debitorul nu își execută obligația cu vinovăție sau fără justificare, ceea ce implică ideea de culpă în neexecutarea obligației. Or, în cazul dat, neexecutarea la termen a obligației de plată este justificată de dificultățile de ordin financiar ale statului, care au determinat emiterea unui act normativ, ce prevede atât modalitatea de plată pentru acoperirea prejudiciului, prin actualizarea în funcție de rata inflației a sumelor stabilite prin titlurile executorii, cât și eșalonarea plăților datorate, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009. Mecanismul de eșalonare a plății instituit prin ordonanța de urgență a fost considerat în concordanță cu principiile consacrate de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului,

precum și cu dispozițiile Constituției.

Caracterul proporțional al limitării dreptului creditorului de a obține executarea hotărârii judecătorești rezultă din faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 nu neagă dreptul la executare, ci doar stabilește modul în care creanța se va realiza, cu o întârziere rezonabilă.

Prin urmare nu există culpă din partea statului și a instituțiilor sale în executarea cu întârziere a obligațiilor de plată, deoarece intervenția legiuitorului printr-un act normativ validat de Curtea Constituțională și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului care a avut ca efect suspendarea executării obligației de plată și plata eşalonată constituie un caz fortuit, care îl exonerează pe debitor de plata dobânzilor, în sensul art. 1083 din Codul civil din 1864.

Unele instanțe au reținut și că reglementarea, în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, a modalității de reparare a prejudiciului cauzat prin plata cu întârziere a sumelor de bani datorate, și anume actualizarea creanței cu indicele prețurilor de consum, exclude posibilitatea acordării și a dobânzii legale.

4. Opinia procurorului general

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că a doua orientare jurisprudențială este în acord cu litera și spiritul legii, pentru următoarele argumente:

Examenul jurisprudențial a relevat faptul că divergența în soluționarea problemei de drept rezultă dintr-o apreciere diferită asupra a 3 elemente: posibilitatea cumulului dintre actualizarea sumelor de bani, prevăzută de art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, și dobânda legală penalizatoare; efectele acestei ordonanțe de urgență asupra obligațiilor stabilite prin hotărâri judecătorești; îndeplinirea condițiilor legale, pentru angajarea răspunderii civile a debitorilor, determinată de executarea obligațiilor potrivit procedurii speciale prevăzute de acest act normativ. În ceea ce privește posibilitatea cumulului dintre actualizarea creanței și daunele-interese moratorii, deși, de principiu, nu este exclusă, pornindu-se de la principiul reparării integrale a prejudiciului, dată fiind natura juridică a dobânzii (lucrum cessans) diferită de cea a actualizării obligației cu indicele de inflație (damnum emergens), în privința creanțelor ce intră sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în circumstanțele date cumulul nu poate fi admis întrucât, pe de o parte, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru acordarea daunelor-interese moratorii, iar, pe de altă parte, nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii civile a debitorilor.

Astfel, din interpretarea dispozițiilor art. 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.535 din Codul civil din 2009, rezultă că acordarea daunelor-interese moratorii impune, drept condiții- premisă necesare și obligatorii, existența unei obligații ajunse la scadență, precum și fapta ilicită și prejudiciabilă a debitorului constând în executarea cu întârziere a acestei obligații exigibile.

Sub aspectul condiției ca obligația să fie ajunsă la scadență, aceasta nu este îndeplinită întrucât, prin stabilirea, pe cale legislativă, a unor termene pentru executare, măsură dublată de suspendarea executării potrivit dispozițiilor dreptului comun, obligațiile pecuniare care formează obiectul acestei reglementări speciale nu mai sunt pure și simple, ci au fost afectate de termene legale suspensive.

Pe calea acestei reglementări s-a instituit un moratoriu legal ce constă în suspendarea exigibilității creanțelor, având ca efect amânarea executării acestor obligații, dincolo de momentul la care acestea ar fi trebuit să fie executate, măsura legislativă cu caracter temporar fiind motivată de împrejurări obiective, speciale.

De esența termenului suspensiv legal este faptul că acesta este întotdeauna stabilit în favoarea debitorului, concluzie care se desprinde și din interpretarea dispozițiilor art. 1024 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.413 alin. (1) din Codul civil din 2009.

Principalul efect al moratoriului legal instituit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, potrivit dispozițiilor art. 1023 din Codul civil din

1864, respectiv art. 1.414 din Codul civil din 2009, constă în amânarea exigibilității obligației. Astfel, pendente termene, debitorul nu poate fi considerat în întârziere, întrucât datoria sa, deși există, nu este ajunsă la scadență.

Așadar, în condițiile în care obligațiile de plată ce formează obiect al reglementării instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 nu sunt ajunse la scadență decât pro parte, în limita tranșelor anuale care de altfel au și fost achitate în condițiile art. 1 și 2 din acest act normativ, iar, pentru viitor, acestea nu sunt ajunse la scadență, pretențiile creditorilor, de acordare a daunelor-interese moratorii, cu titlu de acoperire a prejudiciului cauzat prin executarea eşalonată conform reglementării speciale, nu au o bază legală suficientă în dreptul pozitiv.

Aceste considerente demonstrează că, pe de o parte, nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru nașterea dreptului creditorilor la daune-interese moratorii, iar, pe de altă parte, în problema de drept analizată, nu sunt îndeplinite nici condițiile generale, de angajare a răspunderii civile a debitorilor, atât timp cât condițiile pentru nașterea dreptului la daune-interese lato sensu se subsumează condițiilor generale ale răspunderii civile, sfera primei noțiuni fiind mai cuprinzătoare decât a celei de-a doua.

În principiu, indiferent de izvorul originar al creanței, răspunderea debitorului pentru pasivitatea manifestată în executarea unei hotărâri judecătorești de obligare la plata unei sume de bani este o răspundere delictuală, dispozițiile art. 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.535 din Codul civil din 2009, ce reprezintă norme generale referitoare la efectele obligațiilor, fiind aplicabile doar în privința prejudiciului, ca element al răspunderii civile.

Or, pentru atragerea răspunderii civile, nu este îndeplinită condiția referitoare la existența unui fapt ilicit, deoarece îndeplinirea unei activități impuse de lege reprezintă o cauză justificativă care înlătură caracterul ilicit al faptei, atât în materie delictuală, cât și contractuală, iar Codul civil din 2009, deși prin art. 1.364 a valorificat ideile consacrate în doctrină și practica judiciară în această privință, le-a dat o fizionomie proprie, adăugând și elementul volitiv-intelectiv care însă vizează condițiile culpei civile.

Se observă că prejudiciul invocat de creditor, pretins a fi reparat prin obligarea debitorilor la plata daunelor-interese moratorii, este determinat de acțiunea de a fi făcut plata prin aplicarea strictă a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, act normativ a cărui conformitate cu principiile constituționale și ale Convenției Europene a Drepturilor Omului a fost constatată de Curtea Constituțională și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

În concluzie, fapta debitorilor de a se conforma prevederilor legii și de a efectua plățile eşalonate cu respectarea regulilor generale privind efectuarea cheltuielilor bugetare, instituite prin art. 14 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, nu are un caracter ilicit și, ca atare, nu poate atrage răspunderea civilă a acestora pentru pretinsul prejudiciu invocat de creditor.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Prin raportul întocmit de judecătorii-raportori au fost propuse două soluții:

- de respingere, ca inadmisibil, a recursului în interesul legii;
- de admitere a recursului în interesul legii, în sensul că, în aplicarea dispozițiilor ce formează obiectul analizei, nu pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

6. Opinia specialiștilor

În conformitate cu prevederile art. 516 alin. (6) din Codul de procedură civilă a fost solicitată opinia unor specialiști recunoscuți asupra problemei de drept ce formează obiectul recursului în interesul legii.

La dosar au depus opinii scrise prof. univ. dr. Alexandru Athanasiu, prof. univ. dr. Marian Nicolae și conf. univ. dr. Traian Briciu de la Catedra de drept

privat a Facultății de Drept din cadrul Universității din București.

În esență, opinia legală exprimată este în sensul că titularii creanțelor ce intră în sfera de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 sunt îndreptățiți să primească despăgubiri sub forma dobânzii legale penalizatoare (daune-interese moratorii) pentru acoperirea prejudiciului cauzat prin plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, pentru argumentele arătate în continuare.

Daunele-interese moratorii pot fi cumulate cu actualizarea sumelor de bani cu indicele prețurilor de consum, având în vedere finalitățile distincte ale acestor despăgubiri, și anume: menținerea valorii reale a obligației monetare la data efectuării plății (evitarea "erodării" creanței prin inflație) în cazul actualizării creanței cu indicele prețurilor de consum, care are caracter compensatoriu (*damnum emergens*), respectiv câștigul pe care creditorul l-ar fi obținut ca urmare a investirii banilor, dacă aceștia ar fi fost plătiți la scadență (fructele civile), în cazul dobânzii penalizatoare, care are caracter moratoriu (*lucrum cessans*). Acordarea cumulată a acestor despăgubiri este impusă și de principiul reparării integrale a prejudiciului.

Este eronată opinia în sensul că nu este îndeplinită premisa necesară și obligatorie pentru acordarea daunelor-interese moratorii, întrucât obligația nu ar fi ajunsă la scadență, motivat de faptul că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 a fost instituit un moratoriu legal care suspendă exigibilitatea creanței, astfel că debitorul nu poate fi considerat în întârziere.

Sub acest aspect se arată că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 nu a fost negată existența creanțelor, ci a fost stabilită o modalitate de executare eşalonată a acestora, iar creanțele ce intră în domeniul de aplicare al ordonanței de urgență sunt certe, lichide și exigibile, obligațiile de plată născându-se de la momentul rămânerii definitive a hotărârilor judecătorești, caracterul exigibil fiind recunoscut chiar de actul normativ respectiv, prin dispozițiile art. 1 alin. (3).

Măsurile dispuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 au natura juridică a unei suspendări legale a executării silite a titlurilor executorii și nu se poate reține neexigibilitatea creanțelor din moment ce cauza de amânare a plății a intervenit în faza executării silite. Pe durata suspendării unei executări silite, indiferent cum operează această suspendare (voluntară, judiciară sau legală), dobânda (legală sau convențională) curge, creanța fiind ab initio certă, lichidă și exigibilă. Ceea ce se amână ori se împiedică este, în realitate, executarea silită a creanței consfințite prin titlul executoriu, iar nu existența ori întinderea și nici exigibilitatea ei ca atare.

Prin reglementarea actualizării sumelor plătite în temeiul ordonanței de urgență cu indicele prețurilor de consum legiuitorul admite indirect, dar neechivoc, că eşalonarea plății produce un prejudiciu (erodarea valorii creanței) ce trebuie acoperit. În cazul în care prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 s-ar fi urmărit instituirea unor termene legale suspensive, ce ar fi avut drept efect suspendarea exigibilității creanțelor, actualizarea creanțelor cu indicele prețurilor de consum nu s-ar mai fi justificat.

Astfel, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, care reglementează actualizarea creanțelor (*damnum emergens*), se completează cu dreptul comun în materie, respectiv Codul civil din 2009, care, prin art. 1.385 alin. (3), consfințește principiul reparării integrale a prejudiciului.

Adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 nu poate fi considerată drept caz fortuit, întrucât lipsesc două caracteristici principale ale acestei cauze de exonerare a debitorului, respectiv: "natura imprevizibilă a evenimentului" și "să nu provină de la autor". Or, situația generată de dificultatea punerii în executare a titlurilor executorii nu poate fi apreciată drept imprevizibilă, deoarece acestea s-au constituit în urma unor proceduri judiciare a căror durată în timp exclude ideea de intempestiv. În plus, măsura suspendării procedurilor de executare a titlurilor executorii nu provine de la un terț cu care debitorul să nu aibă nicio legătură, ci această măsură a fost

impusă, unilateral, de stat în legătură cu creanțe asupra sa sau asupra instituțiilor din sistemul bugetar.

7. Înalta Curte

Examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorii-raportori, opinia specialiștilor recunoscuți depusă în scris la dosarul cauzei, precum și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, Înalta Curte reține următoarele:

Înalta Curte a fost legal sesizată, iar recursul în interesul legii este admisibil, fiind îndeplinite cumulativ cerințele impuse de dispozițiile art. 515 din Codul de procedură civilă referitoare la autorul sesizării și existența unei jurisprudențe neunitare în ceea ce privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale ce formează obiectul judecății, condiție dovedită prin hotărârile judecătorești depuse la dosar.

Astfel, Înalta Curte este chemată să interpreteze, în vederea aplicării unitare, dispozițiile art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv ale art. 1.531 alin. (1) și alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009, cu referire la acordarea daunelor-interese moratorii sub forma dobânzii legale, pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

În esență, problema de drept care a fost soluționată diferit de instanțele judecătorești vizează posibilitatea legală de obligare a instituțiilor publice debitoare la plata daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzilor legale, cu titlu de reparare a prejudiciului suferit prin modalitatea eşalonată de executare a obligației de plată a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, astfel cum a fost reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Dispozițiile legale vizate de recursul în interesul legii sunt următoarele:

- art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, conform căroră:

"Art. 1082. - Debitorul este osândit, de se cuvine, la plata de daune-interese sau pentru neexecutarea obligației, sau pentru întârzierea executării, cu toate că nu este rea-credință din parte-i, afara numai dacă nu va justifica că neexecutarea provine din o cauză străină, care nu-i poate fi imputată.

Art. 1088. - La obligațiile care au de obiect o sumă oarecare, daunele-interese pentru neexecutare nu pot cuprinde decât dobânda legală, afară de regulile speciale în materie de comerț, de fidejusiune și societate.

Aceste daune-interese se cuvin fără ca creditorul să fie ținut a justifica despre vreo pagubă; nu sunt debite decât din ziua cererii în judecată, afară de cazurile în care, după lege, dobânda curge de drept.";

- art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009, conform căroră:

"Art. 1.531. - Repararea integrală

(1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.

(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit.

Art. 1.535. - Daunele moratorii în cazul obligațiilor bănești

(1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.";

- art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009*1):

"Art. 1. - (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, se va realiza după o procedură de executare care începe astfel:

a) în anul 2012 se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;

b) în anul 2013 se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;

- c) în anul 2014 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- d) în anul 2015 se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;
- e) în anul 2016 se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.

(2) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(3) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(4) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin sectorul bugetar se înțelege autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură astfel:

a) integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

b) din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz;

c) integral din venituri proprii.

Art. 2. - Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la art. 1."

*1) În evoluția procesului legislativ, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009) a fost modificată și completată prin următoarele ordonanțe de urgență: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 12 martie 2010), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 337 din 20 mai 2010) și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2010 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010), cele trei ordonanțe de urgență fiind respinse prin Legea nr. 196/2011 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 9 noiembrie 2011), Legea nr. 228/2011 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 7 decembrie 2011) și Legea nr. 229/2011 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 7 decembrie 2011).

În vederea soluționării recursului în interesul legii, Înalta Curte are în vedere jurisprudența relevantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Astfel, se constată că, în perioada 2010-2013, în analiza controlului de constituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, Curtea Constituțională a dezvoltat o bogată jurisprudență în cuprinsul căreia a reținut următoarele aspecte: "Guvernul român nu numai că nu refuză executarea hotărârilor judecătorești, ci se obligă la plata eşalonată a sumelor prevăzute prin acestea. Executarea eşalonată a unor titluri executorii care au ca obiect drepturi bănești nu este interzisă în niciun mod de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale; executarea uno ictu constituie doar o altă modalitate de executare, fără ca acest lucru să însemne că este singura și unica modalitate posibilă de executare pe care Guvernul o poate aplica"; "Guvernul, prin adoptarea ordonanței de urgență criticate, nu neagă existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nu refuză punerea în aplicare a acestora"; "măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eşalonată a titlurilor executorii" (a se vedea, în principal, Decizia nr. 188/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, și Decizia nr. 190/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010. Validitatea soluției și considerentele acestei decizii au fost reiterate, expres sau implicit, în jurisprudența ulterioară a Curții Constituționale, reprezentată de deciziile nr. 206/2010, nr. 712/2010, nr. 713/2010, nr. 714/2010, nr. 766/2010, nr. 823/2010, nr. 877/2010, nr. 1.107/2010, nr. 1.109/2010, nr. 1.151/2010, nr. 1.171/2010, nr. 1.187/2010, nr.

353/2011, nr. 356/2011, nr. 432/2011, nr. 452/2011, nr. 620/2011, nr. 712/2011, nr. 739/2011, nr. 746/2011, nr. 1.042/2011, nr. 1.534/2011, nr. 1.535/2011, nr. 1.564/2011, nr. 24/2012, nr. 815/2012 și nr. 384/2013).

În considerentele Deciziei nr. 897/2012*2), Curtea Constituțională, răspunzând susținerilor părții în sensul că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 ar lipsi-o de dobânda pe care ar putea să o obțină în situația în care ar intra în posesia sumelor de bani reprezentând drepturi salariale, a reținut că "dreptul la dobândă nu reprezintă, în situația sa, un drept concret la care titularul drepturilor salariale este îndreptățit în temeiul unei dispoziții legale sau prin interpretarea dată legii de către instanță printr-o hotărâre judecătorească. Or, Curtea reține că, prin Decizia din 17 mai 1996, pronunțată în Cauza Lupuleț contra României, Comisia Europeană a Drepturilor Omului a statuat că art. 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu presupune și dreptul de a deveni proprietarul unui bun. Acest articol se aplică numai cu privire la bunurile "actuale" ale reclamantului, iar acesta nu se poate plânge de o atingere a dreptului său de proprietate, câtă vreme nu demonstrează existența lui".

*2) Decizia nr. 897 din 25 octombrie 2012 referitoare la respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013.

Și Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat, prin Decizia din 4 septembrie 2012 în Cauza Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României (Decizia cu privire la Cererea nr. 57.265/08 introdusă de Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 17 octombrie 2012), asupra compatibilității cu prevederile Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale a modalității de plată eşalonată instituită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009. Recunoscând ampla marjă de apreciere a legiuitorului național de a se pronunța atât asupra unor probleme de interes public ce necesită reglementare, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a actului, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că statului român nu i se impută faptul că a refuzat executarea unor hotărâri judecătorești ce recunoșteau reclamanților anumite drepturi salariale și nici nu a urmărit, prin această reglementare, eliminarea efectelor acestor hotărâri. Așadar, având în vedere circumstanțele economice și financiare concrete existente la momentul adoptării acestei reglementări, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a observat că, deși mecanismul de eşalonare a suferit modificări, autoritățile naționale l-au respectat, dând dovadă de diligență în executarea hotărârilor judecătorești, astfel încât plata eşalonată a sumelor datorate reclamanților a fost considerată ca rezonabilă, neafectând însăși substanța dreptului. În esență, instanța europeană a apreciat că măsurile luate pentru menținerea echilibrului bugetar între cheltuielile și veniturile publice urmăreau un scop de utilitate publică (§47-48), erau proporționale cu scopul urmărit (§49), nu afectează substanța dreptului reclamanților, iar plata eşalonată a sumelor datorate nu poate fi considerată nerezonabilă (§51).

În consecință, se observă că, în jurisprudența evidențiată a Curții Constituționale, nu a fost și nu avea a fi transată problema de drept a posibilității de acordare a daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale, pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009. Considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 897/2012 nu fundamentează o eventuală soluție de respingere de plano a posibilității legale de acordare a daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale, ci doar înlătură calificarea acestei forme de despăgubire ca fiind un "bun actual" în sensul prevederilor art. 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În privința jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului este de reținut că dezlegarea acestei probleme se realizează, în mod evident, potrivit normelor naționale în materie, astfel cum acestea sunt interpretate și aplicate de instanțele de judecată.

Or, raportat la normele de drept intern, se constată că situația premisă care a generat practică neunitară în instanțele din țară și care a determinat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu prezentul recurs în interesul legii a constat în faptul că, prin hotărâri judecătorești pronunțate începând cu anul 2007, unii angajatorii din sectorul bugetar au fost obligați să achite diferite sume cu titlu de drepturi de natură salarială către angajați.

Fiind vorba despre hotărâri judecătorești prin care au fost soluționate litigii referitoare la drepturi salariale ce decurg din dețularea raportului de muncă, sunt aplicabile dispozițiile art. 278 pct. 1 din Codul de procedură civilă din 1865, respectiv art. 448 alin. (1) pct. 2 din Codul de procedură civilă din 2010, care statuează că hotărârile primei instanțe sunt executorii de drept când au ca obiect plata salariilor sau alte drepturi izvorâte din raporturile juridice de muncă.

În condițiile în care, de principiu, orice executare a unei hotărâri judecătorești se aduce la împlinire de bunăvoie, la data de 18 iunie 2009, a fost publicată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416, potrivit căreia plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2009, se va realiza în mod eșalonat.

Natura juridică a măsurilor dispuse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 este aceea de suspendare legală a executării silite a titlurilor executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale, calificare care decurge din însuși conținutul art. 1 alin. (2) din ordonanța de urgență, potrivit căruia, în cursul termenului în care are loc plata eșalonată, orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

Prin urmare, trebuie analizat în ce măsură suspendarea legală a executării silite este de natură a împiedica dreptul persoanelor vizate de a solicita repararea integrală a prejudiciului prin acordarea de daune-interese.

Cererile adresate instanțelor de judecată, prin care au fost solicitate daune-interese sub formă de dobânzi au fost întemeiate pe dispozițiile art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864 ce se regăsește în cuprinsul cap. VII, intitulat "Despre efectele obligațiilor".

Această poziționare în cuprinsul codului face ca dispozițiile legale invocate să își găsească aplicarea doar în materia răspunderii contractuale sau delictuale.

Întrucât, pentru a se angaja răspunderea civilă contractuală se impune preexistența unui contract, ori de câte ori nu sunt întrunite condițiile răspunderii contractuale, sunt aplicabile regulile privind răspunderea civilă delictuală, care reprezintă dreptul comun în materia răspunderii civile.

Cum intrarea în vigoare a unui act normativ ce are ca efecte suspendarea executării silite nu poate fi analizată din punctul de vedere al răspunderii contractuale, urmează a se analiza în ce măsură acest fapt reprezintă un delict civil, de natură a atrage sancțiunea civilă a daunelor-interese.

Executarea sau executarea cu întârziere a obligației de plată stabilite printr-o hotărâre judecătorească poate antrena răspunderea civilă delictuală, chiar dacă izvorul obligației a cărei încălcare a fost sancționată prin hotărârea judecătorească ce reprezintă titlu executoriu este un contract.

Chiar dacă, în literatura de specialitate, aplicarea prevederilor din Codul civil din 1864 referitoare la efectele obligațiilor și în materia răspunderii civile delictuale a fost disputată, practica judiciară a fost constantă în acest sens. Acest fapt este demonstrat chiar de hotărârile judecătorești ce au generat soluțiile contrare în speță, incidența art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864 reprezentând premisa analizei pretențiilor, atât în cazul soluțiilor favorabile reclamanților, cât și în cazul celor defavorabile.

Disputa doctrinară a fost însă tranșată prin art. 1.381 alin. (3) din Codul civil din 2009, în sensul că dreptului la repararea prejudiciului în cazul

răspunderii delictuale îi sunt aplicabile, de la data nașterii sale, toate dispozițiile legale privind executarea, transmisiunea, transformarea și stingerea obligațiilor.

Prin urmare, în cazul executării cu întârziere a obligației de plată a unei sume de bani, indiferent de izvorul contractual ori delictual al obligației, daunele-interese sub forma dobânzii legale se datorează, fără a se face dovada unui prejudiciu și fără ca principiul reparării integrale a prejudiciului să poată fi nesocotit.

În ceea ce privește condițiile de angajare a răspunderii civile, acelea sunt cele ale răspunderii civile delictuale, respectiv: existența unei fapte ilicite, vinovăția, existența unui prejudiciu, legătura de cauzalitate, ținându-se cont de particularitățile executării unei obligații de plată a unei sume de bani, precum și de efectele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009.

Aceste condiții trebuie îndeplinite în mod cumulativ, astfel încât neîndeplinirea uneia este suficientă pentru respingerea pretențiilor.

În ceea ce privește condiția existenței unui prejudiciu se constată că nici autorul sesizării și nici instanțele de judecată care au respins pretențiile reclamantului nu l-au exclus de plano, invocând principiul reparării integrale în materia răspunderii civile, prevăzut de art. 1084 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 din Codul civil din 2009.

Este evident faptul că prin executarea eşalonată a obligației de plată creditorul a suferit un prejudiciu a cărui existență este confirmată chiar de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, care, în cuprinsul art. 1 alin. (3), prevede că sumele plătite eşalonat se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică. Or, prin instituirea obligației de actualizare a sumei cu indicele prețurilor de consum, legiuitorul recunoaște implicit existența prejudiciului cauzat prin executarea eşalonată și, în consecință, instituie o reparație parțială, prin acordarea de daune-interese compensatorii (damnum emergens).

În aceste condiții sunt incidente dispozițiile invocate ale art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv ale art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza întâi și art. 1.535 alin. (1) din Codul civil din 2009, care consacră principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor ca urmare a neexecutării de către debitor a obligației, conform căruia prejudiciul cuprinde atât pierderea efectiv suferită de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans). Potrivit aceluiași dispoziții, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu.

În cazul dat, pierderea efectiv suferită de creditor, ca prim element de reparație integrală a prejudiciului, este remediată prin măsura prevăzută de art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, constând în actualizarea sumelor stabilite prin titlul executoriu cu indicele prețurilor de consum.

Însă principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de creditor, ca efect al executării eşalonate a titlurilor executorii, impune și remedierea celui de-al doilea element constitutiv al prejudiciului, prin acordarea beneficiului de care a fost lipsit (lucrum cessans), respectiv daune-interese moratorii, sub forma dobânzii legale.

Debitorul poate fi exonerat de obligația de a repara integral prejudiciul cauzat prin executarea cu întârziere a creanței stabilite prin titlu executoriu dacă face dovada intervenției unui caz fortuit sau a unui caz de forță majoră, împrejurări care se circumscriu sintagmei "cauză străină, care nu-i poate fi imputată" în înțelesul art. 1082 din Codul civil din 1864.

În ipoteza dată, însă, deși nu se contestă împrejurările care au justificat măsurile promovate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, în scopul menținerii echilibrului bugetar, măsuri care nu au afectat substanța dreptului creditorilor, acestea nu înlătură de plano aplicarea principiului reparării integrale a prejudiciului, sub aspectul acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale. Atât timp cât repararea integrală a prejudiciului presupune, cu valoare de principiu, atât acoperirea pierderii efective suferite de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans), a accepta faptul că, în ipoteza dată, poate fi acoperită doar

pierderea efectivă [în temeiul art. 1 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009], iar nu și beneficiul nerealizat, echivalează cu nesocotirea principiului reparării integrale a prejudiciului.

Cât privește existența unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, în sensul dispozițiilor legale ce instituie răspunderea civilă, aceasta constă în executarea cu întârziere de către debitorii a sumelor de bani stabilite prin titluri executorii în favoarea persoanelor din sectorul bugetar.

Fapta îmbracă forma ilicitului civil, deoarece, în analiza îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale în circumstanțele date, în sensul opiniei exprimate de specialiști recunoscuți, depusă la dosarul cauzei, nu se poate reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 reprezintă un caz fortuit care să răstoarne prezumția relativă de culpă a debitorului în executarea obligației, întrucât acestui element îi lipsesc două caracteristici esențiale, și anume: natura imprevizibilă a evenimentelor care au fundamentat adoptarea actului [care nu poate fi acceptată prin raportare la conduita așteptată a debitorului care trebuia să se comporte ca un bun proprietar, cu atât mai mult cu cât debitor este chiar statul, prin instituțiile sale, iar, conform art. 44 alin. (1) din Constituție, "creanțele asupra statului sunt garantate"] și faptul că măsura de eşalonare a procedurii de executare provine chiar de la debitor, iar nu de la un terț.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) cu referire la art. 514 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în sensul că:

În aplicarea dispozițiilor art. 1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I și art. 1.535 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eşalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.

Obligatorie, potrivit art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.
Pronunțată în ședință publică, astăzi, 17 februarie 2014.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent-șef,
Bogdan Georgescu

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DOLJ
SECȚIA CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Sentința Nr. 4711
Ședința publică de la 10 Septembrie 2008
Completul compus din:
PREȘEDINTE Ion Lepădat
Judecător Marga Firu
Asistent judiciar Paula Baci
Asistent judiciar Horia Lixandru
Grefier Mihai Ștefan

Pe rol pronunțarea asupra dezbatelor consemnate în încheierea de ședință din 08.09.2008, care formează corp comun cu prezenta sentință, privind pe reclamantii Albu Eugen, Badea Nicolae, Bădică Nicolae, Bran Mihai, Ciolacu Marin, Gioroianu Mihai Dănuț, Dan Nicolae, Dinu Victor, Gheorghică Marin, Lepădat Lidia, Naidan Zlatibor, Nițu Nicolae, Păun Gheorghe, Stănescu Popescu Virgil, Șorop Ion, Vintilă Marin, Tilea Ionel, Tricu Cosmin, Ghiță Cristian, Potârcă Maria, toți cu domiciliul ales în mun. Craiova, str. Frații Buzzești, nr. 21 și pe pârâții CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI cu sediul în mun. București, str. Lev Tolstoi, nr. 22 - 24, sector 1, MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR cu sediul în mun. București, str. Apollodor, nr. 17, sector 5, și intervenientul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII, cu sediul în mun. București, str. Piața Valter Mărăcineanu, nr. 1 - 3, sector 1, având ca obiect drepturi bănești

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, apoi;

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, instanța constată următoarele:

Prin acțiunea formulată de reclamantii Albu Eugen, Badea Nicolae, Bădică Nicolae, Bran Mihai, Ciolacu Marin, Gioroianu Mihai Dănuț, Dan Nicolae, Dinu Victor, Gheorghică Marin, Lepădat Lidia, Naidan Zlatibor, Nițu Nicolae, Păun Gheorghe, Stănescu Popescu Virgil, Șorop Ion, Vintilă Marin, Tilea Ionel, Tricu Cosmin, Ghiță Cristian, Potârcă Maria și înregistrată la 21 aprilie 2008 pe rolul Tribunalului Dolj, s-a solicitat instanței, ca prin hotărârea ce se va pronunța să fie obligați pârâții Curtea de Conturi a României și Ministerul Finanțelor Publice, la plata drepturilor bănești, reprezentând indemnizația de 75% aplicată la nivelul retribuției de bază, la valoarea indexată semestrială conform indicilor prețurilor de consum, de la data de 9 martie 2005 și până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești, la recunoașterea acestor drepturi și pentru viitor, pe toată perioada existenței raportului de muncă până la încetarea discriminării și să fie obligat Ministerul Finanțelor Publice la includerea în buget a sumelor necesare plății drepturilor salariale solicitate.

B.E.J.A. LEX
CONFORM CU ORIGINEA

experiență, responsabilitate profesională specifică echivalentă, precum și risc identic în exercitarea sarcinilor de serviciu.

Recunoscând cu valoare de adevăr juridic că măsura neplății drepturilor salariale solicitate, încalcă în mod regretabil inclusiv dispozițiile constituționale, urmează a se dispune, în consecință, de către instanță, în sensul reținerii temeiniciei și legalității pretențiilor pecuniare solicitate de reclamant.

Ca stat membru al Uniunii Europene, în dreptul intern legislația comunitară a dobândit o importanță deosebită autorităților publice dar și instanțelor naționale revenindu-le un rol esențial în asigurarea respectării și aplicării acestor norme Europene, sens în care trebuie a se reține art. 249 alin. 2 din Tratatul de Constituire a Comunității Europene, dar și prevederile constituționale și obligații în această materie, precum și dispozițiile art. 292 - 293 din Legea nr. 53/2003, modificată. Văzând inclusiv normele și temeiurile de drept invocate, instanța reține faptul că aplicabilitatea directă a dreptului comunitar, înseamnă o aplicare definitivă, justă și uniformă și în același timp obligatorie a reglementărilor sale în toate statele membre, începând cu data intrării în vigoare, astfel că, instanțele naționale au obligația aplicării dreptului comunitar prin asigurarea reală a efectului direct și deplin.

Dreptul material solicitat de fiecare reclamant s-a născut din lege (HG 170/9 martie 2005, Legea 490/2004) și atribuie acestora prerogativa exclusivă în virtutea căreia, acest interes

manifestat expres prin acțiune să solicite subiecților pasiv, toți având legitimitate procesuală pasivă, virarea, respectiv plata efectivă a drepturilor salariale cuvenite.

În primul rând, prin prisma obiectului și cauzei juridice a cererilor reclamantilor din prezenta acțiune între auditori și controlori (aparținând toți aceleiași categorii) nu poate emite un tratament diferențiat sau criterii de apreciere diferite deoarece ambii îndeplinesc funcție similară cu atribuții similare.

Ca atare, având în vedere principiul nediscriminării, personale care au aceleași obligații și interdicții profesionale nu pot fi tratați diferit, deci recunoașterea tuturor drepturilor salariale aferente perioadei și pentru controlorii financiari, se impune cu necesitate imperativă, deoarece acesta se află într-o situație omoloagă cu auditorii de pe lângă Curtea de Conturi.

Conform Directivei 2000/EC/78 privind crearea cadrului general în favoarea tratamentului egal privind ocuparea forței de muncă și condițiile de angajare (aquis-ul comunitar în domeniul prevenirii și combaterii discriminării, publicat în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. L303/02.12.2000) în vederea definirii și constatării discriminării directe, tratamentul diferențiat trebuie analizat prin prisma unor persoane aflate în situații doar comparative, iar nu în situații chiar similare.

Prin sistemul de salarizare (instituție de dreptul muncii) se înțelege ansamblul principiilor, obiectivelor și formelor salarizării care determină condițiile de stabilire și acordare a salariilor (salariul compunându-se din salariul de bază, indemnizații, sporuri și adaosuri conform art. 155).

Ori, sistemul de salarizare este generat printre altele, de două principii fundamentale: cel al egalității de tratament (art. 154 C.M.) și cel al diferențierii numai în raport cu nivelul studiilor, cu treptele sau gradele profesionale, cu cantitatea și calitatea muncii, respectiv condițiile de muncă.

B.E.J.A. LE
CONFORM CU ORIGINALA

Respinge excepția lipsei calității procesuale invocată de Ministerul Economiei și
Finanțelor.

Admite acțiunea reclamanților Albu Eugen, Badea Nicolae, Bădică Nicolae, Bran Mihai, Colacu Marin, Cioroianu Mihai Dănuț, Dan Nicolae, Dinu Victor, Gheorghită Marin, Lepădat Ion, Naidan Zlatibor, Nițu Nicolae, Păun Gheorghe, Stănescu Popescu Virgil, Șorop Ion, Vintilă Marin, Tilea Ionel, Tricu Cosmin, Ghiță Cristian, Potârcă Maria, toți cu domiciliul ales în mun. Craiova, str. Frații Buzești, nr. 21, în contradictoriu cu pârâții CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI cu sediul în mun. București, str. Lev Tolstoi, nr. 22 - 24, sector 1, MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR, cu sediul în mun. București, str. Apollodor, nr. 17, sector 5, intervenient CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII cu sediul în mun. București, str. Piața Valter Mărăcineanu, nr. 1 - 3, sector 1.

Obligă pârâta Curtea de Conturi să plătească reclamanților drepturile bănești reprezentând indemnizația de 75 % aplicată la nivelul retribuției de bază începând cu data de 01.02.2006 și până la încetarea discriminării în funcție de perioada lucrată de fiecare dintre aceștia, cu aplicarea indicelui de inflație la data plății efective.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 10 Septembrie 2008.

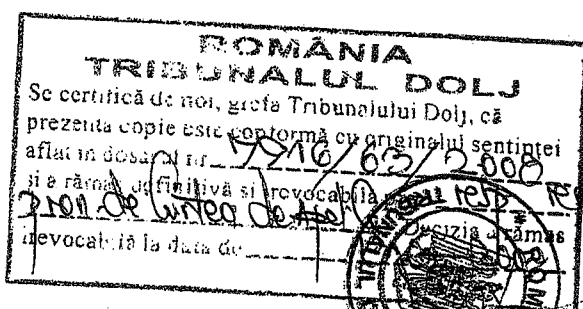
Președinte,
Ion Lepădat

Judecător,
Marga Fîru

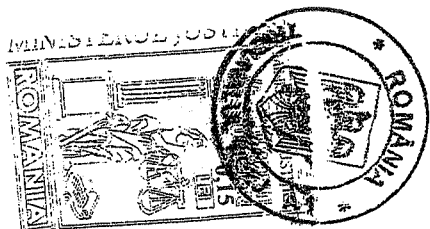
Asistent judiciar Paula Baci
Asistent judiciar Horia Lixandru

Grefier,
Mihai Ștefan

red. MF
tehnored. NG/4 ex.
23.09.2008

Recursului conform dec 68/2009

B.E.J.A. LEX
CONFORM CU ORIGINALUL

Dosar nr. 7916/63/2008

ROMANIA
CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI PT. CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

DECIZIE Nr. 68

Ședința publică de la 13 Ianuarie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE: Marin Panduru

Judecător: Ioana Moțățianu

Judecător: Doina Vișan

Grefier: Veronica Rușescu

X.X.X.X.X

Pe rol, judecarea recursului declarat de pârâta Direcția Generală a Impozitelor și Taxelor Publice Județului Dolj pentru Ministerul Economiei și Finanțelor, împotriva sentinței civile nr. 4711/10.09.2008, pronunțată de Tribunalul Dolj, în dosarul nr. 7916/63/2008, în contradictoriu cu intimații reclamanți Albu Eugen, Badea Nicolae, Bădică Nicolae, Bran Mihai, Ciolacu Marin, Cioroianu Mihai Dănuț, Dan Nicolae, Dinu Victor, Gheorghită Marin, Ghiță Cristian Sorin, Lăpădat Lidia, Naidan Zlatibor, Nițu Nicolae, Păun Gheorghe, Potîrcă Maria, Stănescu Popescu Virgil, Șorop Ion, Tilea Ionel, Tricu Cosmin Costinel, Vintilă Marin, în contradictoriu cu pârâta Curtea de Conturi a României și intervenientul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, având ca obiect „drepturi bănești”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, au lipsit părțile.
Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, învederându-se că, recursul a fost declarat și motivat în termenul legal, iar părțile au solicitat judecarea în lipsă, conform art. 242 C.Pr.Civ., după care, apreciindu-se cauza în stare de judecată, s-a trecut la soluționare.

CURTEA

Asupra recursului de față.

Tribunalul Dolj, prin sentința nr. 4711 din 10 septembrie 2008, a respins excepția lipsei calității procesuale invocată de Ministerul Economiei și Finanțelor. A admis acțiunea formulată de reclamanții Albu Eugen, Badea Nicolae, Bădică Nicolae, Bran Mihai, Ciolacu Marin, Cioroianu Mihai Dănuț, Dan Nicolae, Dinu Victor, Gheorghită Marin, Ghiță Cristian Sorin, Lăpădat Lidia, Naidan Zlatibor, Nițu Nicolae, Păun Gheorghe, Potîrcă Maria, Stănescu Popescu Virgil, Șorop Ion, Tilea Ionel, Tricu Cosmin Costinel, Vintilă Marin și a obligat pârâta Curtea de Conturi să plătească acestora drepturile bănești reprezentând indemnizația de 75% aplicată la nivelul retribuției de bază începând cu data de 01.02.2006 și până la încetarea discriminării în funcție de perioada lucrată de fiecare dintre acești, a cu aplicarea indicelui de inflație la data plății efective.

Împotriva sentinței a declarat recurs DGFP Dolj, criticând-o în principal pe lipsa calității procesuale pasive, iar pe fondul cauzei, netemeinicia acțiunii prin prisma dispozițiilor art. 2 alin.3 și art. 27 alin. 1 din OG nr. 137/2000 și ale Legii nr. 47/1992.

Recursul este nefondat.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată că în mod corect s-a apreciat că acest pârât are calitate procesuală pasivă, deoarece conform Legii nr. 500/2002, a HG nr. 208/2005 și HG nr. 386/2007, Ministerul Economiei și Finanțelor coordonează acțiunile care

sunt în responsabilitatea Guvernului, cu privire la sistemul bugetar, fiind în sarcina elaborarea proiectului bugetului de stat pe baza proiectelor ordonatorilor principali de credit precum și de a elabora proiectele de rectificare a acestor bugete.

De asemenea, calitatea procesuală a recurentului se justifică și prin dispozițiile art. 1 din OUG nr. 22/2002, aprobată prin Legea nr. 288/2002, potrivit căreia executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, în temeiul titlurilor executorii, se realizează din sumele aprobate prin bugetele acestora, cu titlu de cheltuieli la care se încadrează obligația de plată respectivă.

Pe de altă parte, se constată că această recurență nu a fost obligată la plata sporului acordat, așa cum rezultă din dispozitivul sentinței recurate.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Respinge recursul declarat de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Dolj pentru Ministerul Economiei și Finanțelor, împotriva sentinței civile nr. 4711/10.09.2008 pronunțată de Tribunalul Dolj, în dosarul nr. 7916/63/2008, în contradictoriu cu intimați reclamanți Albu Eugen, Badea Nicolae, Bădică Nicolae, Bran Mihai, Ciolacu Marin, Cioroian Mihai Dănuț, Dan Nicolae, Dinu Victor, Gheorghită Marin, Ghiță Cristian Sorin, Lăpădat Lidia, Naidan Zlatibor, Nițu Nicolae, Păun Gheorghe, Potîrcă Maria, Stănescu Popescu Virgil, Șorop Ion, Tilea Ionel, Tricu Cosmin Costinel, Vintilă Marin, în contradictoriu cu pârâta Curtea de Conturi România și intervenientul Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Decizie irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 13 Ianuarie 2009.

Președinte,
Marin Panduru

Judecător,
Ioana Moțățianu

Judecător,
Doina Vișan

Grefier,
Veronica Rușescu

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DOLJ
Se certifică de noi, grefa Tribunalului Dolj, că prezenta copie este conformă cu originalul sentinței aflat în dosarul nr. 7916/63/2008 și a rămas definitivă și irevocabilă prin
Decizia a rămas irevocabilă la data de 13.01.2009

BEJA LEX
CONFORM CU ORIGINALUL

Nr. 9548 /N.V.

09.08.2016

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI

CAMERA DE CONTURI DOLJ

Craiova, Strada Brestei nr.31, Cod 200420

Telefon: +40 0251.412.080 / +40 0351.439.461 / +40 0351.439.462;

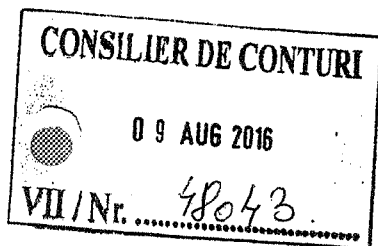
Fax +40 0251.418.526

www.curteadeconturi.ro, E-mail : ccdolj@rcc.ro

Nr. 1370.../09.08.2016

09.08.2016

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI	
REGISTRATURA GENERALĂ	
Nr.	INTRARE 18301
	IEȘIRE
Data	09/08/2016

Ano Pene

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI

Departamentul VII

Doamnei Prof.univ.dr.Verginia Vedinaș

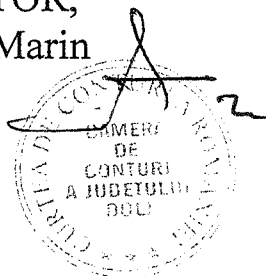
-ȘEF DEPARTAMENT -

Cu referire la adresa dumnevoastră nr.48043/05.08.2016, înregistrată la Camera de Conturi Dolj sub nr.1370/05.08.2016, prin care solicitați să vă comunicăm activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009-31.12.2015, de către auditorul public extern Albu Eugen, în domeniul gestionării fondurilor nerambursabile prevăzute în fișa postului, reprezentând minim 75% din totalul atribuțiilor profesionale, vă comunicăm că în perioada 01.05.2009-31.12.2015, auditorul public extern Albu Eugen nă a efectuat activități de control/audit în domeniul gestionării fondurilor nerambursabile.

În perioada 01.05.2009-31.12.2015, auditorul public extern Albu Eugen, a efectuat acțiuni de audit de regularitate și audit financiar potrivit fișei postului, asupra conturilor de execuție ale bugetelor locale și bugetelor de stat așa cum rezultă din Situația anexată prezentei.

Cu deosebit respect,

DIRECTOR,
Ciolacu Marin

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2015 de către auditorul public extern Albu Eugen

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Sursa de finanțare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Dir. Ape Jiu	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	09.02-31.03.2009	12/06.02.2009	Buget de stat	
2	Casa de Pensii	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	01.04-15.05.2009	38/01.04.2009	Bugetul asigurărilor sociale de stat	
3	Curtea de Apel	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	18.05-12.06.2009	52/15.05.2009	Buget de stat	
4	U.A.T.C Desa	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Desa	15.06-17.07.2009	55/15.06.2009	Buget local	
5	I.S.J. Dolj	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale I.S.J. Dolj	01.09-30.10.2009	105/01.09.2009	Buget de stat	
6	U.A.T.C Desa	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Desa	01.09-15.10.2009	110/01.09.2009	Buget local	
7	Șimnicu de Sus	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Șimnicu de Sus	02.12-15.12.2009	199/03.12.2009	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2015 de către auditorul public extern Albu Eugen

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Sursa de finanțare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Spitalul de Urgență	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale Spitalului de Urgență	11.01-26.02.2010	4/08.01.2010	Buget de stat	
2	U.A.T.C. Coțofenii din Dos	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Coțofenii din Dos	02.03-26.03.2010	37/01.03.2010	Buget local	
3	R.A.T. Craiova	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	02.04-07.05.2010	54/01.04.2010	Venituri proprii și subvenții buget local	
4	Piscu Vechi	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Piscu Vechi	13.07-30.07.2010	126/01.07.2010	Buget local	
5	Sadova	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Sadova	02.09-12.10.2010	169/01.09.2010	Buget local	
6	Cârna	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Cârna	13.10-23.11.2010	217/13.10.2010	Buget local	
7	Școala Goiești	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	24.11-10.12.2010	242/24.11.2010	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2015 de către auditorul public extern Albu Eugen

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Sursa de finanțare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Dir. Poștă Cva	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	01.01-18.02-04.03.2011	14/07.01.2011	Venituri proprii și subvenții buget local	
2	Podari	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Podari	07.03-08.04.2011	59/01.03.2011	Buget local	
3	Podari	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Podari	11.04-22.04.2011	91/11.04.2011	Buget local	
4	Calafat	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Calafat	02.05-24.06.2011	129/02.05.2011	Buget local	
5	Bistreț	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Bistreț	27.06-29.07.2011	204/27.06.2011	Buget local	
6	Maglavit	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Maglavit	02.09-05.10.2011	246/01.09.2011	Buget local	
7	Valea Stanciului	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Valea Stanciului	06.10-09.11.2011	297/06.10.2011	Buget local	
8	Calopăr	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Calopăr	10.11-16.12.2011	339/09.11.2011	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2015 de către auditorul public extern Albu Eugen

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegăției de control	Sursa de finanțare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Dir. Ape Jiu	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	09.01-16.02.2012- 29.02.2012	17/06.01.2012	Buget de stat	
2	Spitalul Filantropia	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale Spitalului Filantropia	02.03-06.04.2012	63/29.02.2012	Buget de stat	
3	Goicea	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Goicea	30.03-11.05.2012	108/30.03.2012	Buget local	
4	U.A.T.J Dolj	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.J Dolj	14.05-29.06.2012	179/12.05.2012		
5	Radovan	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Radovan	02.07-31.07.2012	338/02.07.2012	Buget local	
6	Băilești	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	04.09-05.09.2012	402/03.09.2012	Buget local	
7	CFR Infrastructură	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	10.09-31.10.2012	413/10.09.2012	Buget de stat	
8	Secu	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Secu	01.11-13.12.2012	526/01.11.2012	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2015 de către auditorul public extern Albu Eugen

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Sursa de finanțare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	SC L.D.P	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	07.01-28.02.2013	4/04.01.2013	Venituri proprii	
2	I.P.J	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale I.P.J	04.03-12.04.2013	72/01.03.2013	Buget de stat	
3	Băilești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.M Băilești	15.04-23.05.2013	149/13.04.2013	Buget local	
4	Ghidici	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Ghidici	27.05-28.06.2013	234/27.05.2013	Buget local	
5	Scaești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Scaești	01.07-29.07.2013	270/28.06.2013	Buget local	
6	Orodel	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Orodel	02.09-27.09.2013	340/30.08.2013	Buget local	
7	Goiești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Goiești	30.09-30.10.2013	389/30.09.2013	Buget local	
8	Băilești	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	04.11-13.12.2013	446/01.11.2013	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2015 de către auditorul public extern Albu Eugen

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Sursa de finanțare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Compania de Apă	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	07.01-28.02.2014	17/06.01.2014	Venituri proprii și subvenții buget local	
2	APIA	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale APIA	03.03-04.04.2014	84/28.02.2014	Buget de stat	
3	Segarcea	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.O Segarcea	01.04-03.04.2014	155/31.03.2014	Buget local	
4	Segarcea	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.O Segarcea	07.04-15.05.2014	173/04.04.2014	Buget local	
5	Verbița	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Verbița	19.05-27.06.2014	264/16.05.2014	Buget local	
6	Bistreț	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Bistreț	30.06-31.07.2014	340/30.06.2014	Buget local	
7	Întorsura	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Întorsura	08.09-09.10.2014	395/01.09.2014	Buget local	
8	Predești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Predești	13.10-14.11.2014	469/13.10.2014	Buget local	
9	SC Parc Industrial	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	17.11-15.12.2014	555/17.11.2014	Venituri proprii	

SITUATIA

privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2015 de către auditorul public extern Albu Eugen

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Sursa de finanțare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Dir.Ape Jiu	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	07.01-27.02.2015	8/06.01.2015	Buget de stat	
2	Parchet C. Apel Cva	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale Parchetului C. Apel Cva	02.03-03.04.2015	93/02.03.2015	Buget de stat	
3	Caraula	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Caraula	06.04-15.05.2015	162/06.04.2015	Buget local	
4	Perișor	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Perișor	19.05-30.06.2015	253/18.05.2015	Buget local	
5	U.A.T.J Dolj	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.J Dolj	02.07-31.07.2015	353/01.07.2015	Buget local	
6	Goicea	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Goicea	31.08-07.10.2015	395/31.08.2015	Buget local	
7	Cerăt	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Cerăt	12.10-16.11.2015	452/09.10.2015	Buget local	
8	CFR Infrastructură	Sesizări	17.11-14.12.2015	524/16.11.2015	Buget de stat	

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI

CAMERA DE CONTURI DOLJ

Craiova, Strada Brestei nr.31, Cod 200420
Telefon: +40 0251.412.080 / +40 0351.439.461 / +40 0351.439.462;
Fax +40 0251.418.526
www.curteadeconturi.ro, E-mail : ccdolj@rcc.ro

Nr. 1575/21.09.2016

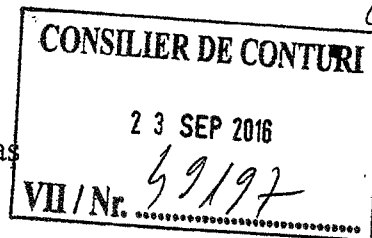
✓
23.09.2016
D-nul Popescu
Rog să se
utilizeze
în proces
26.09.2016

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI

Departamentul VII

Doamnei Prof.univ.dr.Verginia Vedinas

-ŞEF DEPARTAMENT -

CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI	
REGISTRATURA GENERALĂ	
Nr. INTRARE	140 978
Nr. IEŞIRE	
Data	23.09.2016

Cu referire la adresa dumnevoastră nr.48707/12.09.2016, înregistrată la Camera de Conturi Dolj sub nr.1575/20.09.2016, prin care solicitați să vă comunicăm activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009-31.12.2015, de către auditorul public extern Bădică Nicolae, în domeniul gestionării fondurilor nerambursabile prevăzute în fișa postului, reprezentând minim 75% din totalul atribuțiilor profesionale, vă comunicăm că în perioada 01.05.2009-31.12.2015, auditorul public extern Bădică Nicolae nu a avut prevăzut în fișa postului și nici nu a efectuat activități de control/audit în domeniul gestionării fondurilor nerambursabile.

În perioada 01.05.2009-31.12.2015, auditorul public extern Bădică Nicolae, a efectuat acțiuni de audit de regularitate și audit financiar potrivit fișei postului, asupra conturilor de execuție ale bugetelor locale și bugetelor de stat așa cum rezultă din Situațiile anexate prezentei.

Cu deosebit respect,

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.05.2009 – 31.12.2009 de către auditorul public extern BĂDICĂ NICOLAE

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Natura creditelor bugetare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Oficiul Registrul Comerțului Dolj	Controlul modului de formare și întreținere a resurselor financiare ale statului	08.04.2009-30.04.2009	42/08.04.2009	Buget de stat	
2	Direcția pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală Dolj	Auditul financiar asupra contului anual de execuție a bugetului de stat la instituțiile publice	04.05.2009-30.06.2009	48/04.05.2009	Buget de stat	
3	U.A.T.O. Segarcea	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.O Segarcea	01.07.2009-30.07.2009	71/01.07.2009	Buget local	
4	U.A.T.M. Calafat	Control	03.08 – 04.08.2009	93/31.07.2009	Buget local	
5	Direcția Ape Jiu Craiova	Control	05.08 – 07.08.2009	95/03.08.2009	Buget de stat	
6	Inspectoratul Județean de Frontieră Dolj	Auditul financiar asupra contului anual de execuție a bugetului de stat la instituțiile publice	01.09 – 15.10.2009	107/01.09.2009		

7	A.N.I.F. – Sucursala Dolj	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului	21 – 25.09.2009	132/18.09.2009	Buget de stat	
8	U.A.T.C. Călărași	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Călărași	16.10 – 30.11.2009	155/15.10.2009	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.01.2010 – 31.12.2010 de către auditorul public extern BĂDICĂ NICOLAE

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Natura creditelor bugetare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	S.N.I.F – SUC.DOLJ	Controlul modului de administrare și utilizare a sistemelor de irigații proprietate a statului, precum și a infrastructurii proprietate publică și privată a statului destinată întreținerii și reparării acestuia	11.01 – 26.02.2010	7/08.01.2010	Buget de stat	
2	Direcția Regională Vamală Craiova	Controlul respectării prevederilor legale privind formarea, evidențierea, urmărirea și încasarea veniturilor bugetului de stat	03.02 – 19.02.2010	17/03.02.2010	Buget de stat	
3	A.N.I.F. – Sucursala Dolj	Controlul modului de administrare și utilizare a sistemelor de irigații proprietate a statului, precum și a infrastructurii proprietate publică și	22.02 – 31.03.2010	27/22.02.2010	Buget de stat	

		privată a statului destinată întreținerii și reparării acestuia				
4	U.A.T.C. Ghercești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Ghercești	06.04 – 07.05.2010	56/02.04.2010	Buget local	
5	S.N.T.F.MARFĂ Craiova	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului	10.05 – 15.06.2010	88/10.05.2010	Buget de stat	
6	U.A.T.C. Dobrești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Dobrești	05.07 – 30.07.2010	127/02.07.2010	Buget local	
7	U.A.T.C. Poiana Mare	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Poiana Mare	02.09 – 12.10.2010	170/01.09.2010	Buget local	
8	U.A.T.C. Catane	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Catane	13.10 – 23.11.2010	221/13.10.2010	Buget local	
9	U.A.T.C. Daneși	Control operativ	24.11 – 10.12.2010	245/24.11.2010	Buget local	
10	UATC Fărcaș	Control operativ	26.11 – 23.12.2010	247/26.11.2010	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.01.2011 – 31.12.2011 de către auditorul public extern BĂDICĂ NICOLAE

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Natura creditelor bugetare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Direcția Regională Vamală Craiova	Controlul respectării prevederilor legale privind formarea, evidențierea, urmărirea și încasarea veniturilor bugetului de stat	10.01 – 31.03.2011	10/07.01.2011	Buget de stat	
2	U.A.T.C. Coșoveni	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Coșoveni	04.04 – 20.05.2011	80/01.04.2011	Buget local	
3	U.A.T.O. Segarcea	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.O. Segarcea	23.05 – 24.06.2011	151/20.05.2011	Buget local	
4	U.A.T.C. Carpen	Control operativ	16.06 – 24.06.2011	197/24.06.2011	Buget local	
5	U.A.T.C. Drănic	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Drănic	06.07 – 05.08.2011	219/05.07.2011	Buget local	

6	S.C. TRANSELECTRICA Craiova	Control tematic	02.09 – 05.10.2011	251/01.09.2011	Buget de stat	
7	U.A.T.C. Carpen	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Carpen	06.10 – 09.11.2011	295/06.10.2011	Buget local	
8	U.A.T.C. Leu	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Leu	10.11 – 22.12.2011	348/09.11.2011	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.01.2012 – 31.12.2012 de către auditorul public extern BĂDICĂ NICOLAE

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Natura creditelor bugetare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	S.C. AVIOANE SA CRAIOVA	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului	09.01 – 29.02.2012	11/05.01.2012	Buget de stat	6
2	U.A.T.C. Coțofenii din Față	Auditul financiar asupra anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Coțofenii din Față	02.03 – 06.04.2012	64/29.02.2012	Buget local	
3	U.A.T.C. Caraula	Auditul financiar asupra anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Caraula	18.04 – 18.05.2012	142/17.04.2012	Buget local	
4	Oficiul de Studii Pedologie și Agrochimice Dolj	Auditul financiar asupra anuale de execuție bugetară	21.05 – 15.06.2012	205/21.05.2012	Buget de stat	
5	U.A.T-uri din județul Dolj	Verificare fonduri Guvern – HG 255/2012	18.06 – 06.07.2012	315/18.06.2012	Buget de stat	

6	Centrul de Cardiologie Craiova	Control tematic	16.07 – 20.07.2012	350/16.07.2012	Buget de stat	
7	U.A.T.O Bechet	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.O Bechet	07.08 – 31.08.2012	373/06.08.2012	Buget local	
8	U.A.T.C. Amărăștii de Jos	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Amărăștii de Jos	11.10 – 12.11.2012	468/11.10.2012	Buget local	
9	U.A.T.C. Vîrvoru de Jos	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Vîrvoru de Jos	13.11 – 13.12.2012	534/12.11.2012	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.01.2013 – 31.12.2013 de către auditorul public extern BĂDICĂ NICOLAE

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Natura creditelor bugetare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	Regia Autonomă de Termoficare CRAIOVA	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat	07.01 – 08.03.2013	1/04.01.2013	Buget local	6
2	U.A.T.C. Teasc	Auditul financiar asupra anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Teasc	11.03 – 05.04.2013	76/01.03.2013	Buget local	
3	U.A.T.M. Calafat	Auditul financiar asupra anuale de execuție bugetară ale U.A.T.M. Calafat	16.04 – 27.06.2013	151/15.04.2013	Buget local	
4	U.A.T.C. Argetoaia	Auditul financiar asupra anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Argetoaia	01.07 – 31.07.2013	267/28.06.2013	Buget local	

5	U.A.T.C. Daneți	Controlul arieratelor și plăților restante la nivelul UAT-urilor	03.09 – 04.09.2013	341/02.09.2013	Buget local	
6	U.A.T.C. Giurgiuța	Controlul arieratelor și plăților restante la nivelul UAT-urilor	05.09 – 06.09.2013	351/04.09.2013	Buget local	
7	U.A.T.C. Brabova	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Brabova	09.09 – 27.09.2013	361/06.09.2013	Buget local	
8	U.A.T.C. Piscu Vechi	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Piscu Vechi	30.09 – 01.11.2013	395/30.09.2013	Buget local	
9	U.A.T.O. Filiași	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.O Filiași	04.11 -13.12.2013	453/01.11.2013	Buget local	

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.01.2014 – 31.12.2014 de către auditorul public extern BĂDICĂ NICOLAE

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Natura creditelor bugetare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	S.C. Institutul de Cercetări Științifice Inginerie Tehnologică și Protecții Miniere Craiova	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	07.01 – 14.02.2014	11/06.01.2014	Buget de stat	6
2	S.C. AVIOANE SA CRAIOVA	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	17.02 – 28.03.2014	55/14.02.2014	Buget de stat	
3	Curtea de Apel Craiova	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară	20.03 – 30.04.2014	131/20.03.2014	Buget de stat	

4	U.A.T.M Băilești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.M Băilești	05.05 – 27.06.2014	242/05.05.2014	Buget local	
5	U.A.T.C. Afumați	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Afumați	30.06 – 31.07.2014	337/30.06.2014	Buget local	
6	Suc.Reg. CFR Craiova	Controlul utilizării fondurilor alocate de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii pentru întreținerea și repararea infrastructurii feroviare	01.09 – 09.10.2014	406/01.09.2014	Buget de stat	
7	U.A.T.C. Seaca de Pădure	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Seaca de Pădure	13.10 – 14.11.2014	477/13.10.2014	Buget local	
8	S.C. SERVICII PUBLICE PODARI	verificarea situației, evoluției și modului de administrare a	17.11 – 15.12.2014	546/17.11.2014	Buget local	

		patrimoniului public și privat al unităților administrativ – teritoriale de către regiile autonome de interes local și societățile comerciale			
--	--	---	--	--	--

SITUATIA

Privind activitățile desfășurate în perioada 01.01.2015 – 31.12.2015 de către auditorul public extern BĂDICĂ NICOLAE

Nr. crt.	ENTITATEA	Tipul acțiunii Control/audit	Perioada	Nr. și data delegației de control	Natura creditelor bugetare	Obs.
0	1	2	3	4	5	6
1	SUCURSALA ELECTROCENTRALE CRAIOVA	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al statului, precum și legalitatea realizării veniturilor și a efectuării cheltuielilor	12.01 – 06.03.2015	24/09.01.2015	Buget de stat	
2	U.A.T.C Vîrvoru de Jos	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Vîrvoru de Jos	09.03 – 15.04.2015	100/02.03.2015	Buget local	
3	U.A.T.M. Băilești	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.M Băilești	21.04 – 17.06.2015	203/20.04.2015	Buget local	
4	U.A.T.C. Lipovu	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C Lipovu	22.06 – 31.07.2015	333/19.06.2015	Buget local	

5	U.A.T.C. Coșofenii din Față	Auditul financiar asupra conturilor anuale de execuție bugetară ale U.A.T.C. Coșofenii din Față	12.10 – 15.11.2015	457/09.10.2015	Buget local	
6	S.C. Salubritate Segarcea	Controlul situației, evoluției și modului de administrare a patrimoniului public și privat al U.A.T. de către R.A. de interes local și S.C. cu capital integral sau majoritar al U.A.T	17.11 – 15.12.2014	516/17.11.2014	Buget local	

Portal > Judecătoria SECTORUL 1 BUCUREȘTI > Informații dosar

Informații dosar

Informații generale

Părți

Ședințe

Căi atac

Citare prin publicitate

Informații generale

Nr. unic (nr. format vechi) : 36550/299/2016

Data inregistrarii 06.09.2016

Data ultimei modificari: 23.12.2016

Sectie: .

Materie: Civil

Obiect: contestație la executare DS EXEC 645/2016 SUSPENDAR EXECUTARE

Stadiu procesual: Fond

Părți

Nume	Calitate parte
CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI	Contestator
BĂDICĂ NICOLAE	Intimat

Ședințe

05.12.2016

Ora estimata: 8:30

Complet: Complet am.pron.jud.CONSTANTINESCU (ANCHIDIN) A.

Tip solutie: Respinge cererea

Solutia pe scurt: Respinge, ca neîntemeiată, contestația la executare. Respinge, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a executării silite. Ia act că părțile nu au solicitat cheltuieli de judecată. Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare, care se depune la Judecătoria Sectorului 1 București. Prezenta hotărâre se va comunica, din oficiu și de îndată, la rămânerea definitivă executorului judecătoresc.

Pronunțată în ședință publică, azi, 05 decembrie 2016.

Document: Hotărâre 21833/2016 05.12.2016

28.11.2016

Ora estimata: 8:30

Complet: Complet am.pron.jud.CONSTANTINESCU (ANCHIDIN) A.

Tip solutie: Amână pronunțarea

Solutia pe scurt: Amână pronunțarea la data de 05 decembrie 2016.

Document: Încheiere - Amânare ulterioară a pronunțării 28.11.2016

21.11.2016

Ora estimata: 8:30

Complet: Complet am.pron.jud.CONSTANTINESCU (ANCHIDIN) A.

Tip solutie: Amână pronunțarea

Solutia pe scurt: Amână pronunțarea la data de 28 noiembrie 2016.

Document: Încheiere - Amânare ulterioară a pronunțării 21.11.2016

14.11.2016

Ora estimata: 8:30

Complet: Complet am.pron.jud.CONSTANTINESCU (ANCHIDIN) A.

Tip solutie: Amână pronunțarea

Solutia pe scurt: Amână pronunțarea la data de 21 noiembrie 2016.

Document: Încheiere - Amânare ulterioară a pronunțării 14.11.2016

07.11.2016

Ora estimata: 08:30

Complet: C 20 - Civil

Tip solutie: Amână pronunțarea

Solutia pe scurt: Amână pronunțarea la data de 14 noiembrie 2016.

Document: Încheiere - Amânare inițială a pronunțării 07.11.2016

Căi atac

Nu există informații.

Citare prin publicitate

Nu există informații.

Portal > Judecătoria SECTORUL 1 BUCUREȘTI > Informații dosar

Informații dosar

Informații generale

Părți

Ședințe

Căi atac

Citare prin publicitate

Informații generale

Nr. unic (nr. format vechi) :	32785/299/2016
Data inregistrării	03.08.2016
Data ultimei modificari:	16.01.2017
Sectie:	.
Materie:	Civil
Obiect:	contestație la executare DS EXEC 644/2016 SUSPENDARE EXECUTARE
Stadiu procesual:	Fond

Părți

Nume	Calitate parte
CURTEA DE CONTURI A ROMÂNIEI	Contestator
ALBU EUGEN	Intimat

Ședințe

06.01.2017

Ora estimata: 8:30

Complet: Complet amanari de pronuntare pt. jud. MODORAN LF

Tip solutie: Respinge cererea

Solutia pe scurt: Respinge cererea. Cale de atac, apel, în 10 de zile de la comunicare, ce poate fi introdusă în cadrul Judecătoriei Sectorului 1 București. Pronunțată în ședință publică, azi, 06.01.2017.

Document: Hotărâre 21/2017 06.01.2017

04.01.2017

Ora estimata: 8:30

Complet: Complet amanari de pronuntare pt. jud. MODORAN LF

Tip solutie: Amână cauza

Solutia pe scurt: Amână pronunțarea la data de 06.01.2017. Pronunțată în ședință publică , astăzi,

04.01.2017.

Document: Încheiere - Amânare ulterioară a pronunțării 04.01.2017

20.12.2016

Ora estimata: 8:30

Complet: Complet amanari de pronuntare pt. jud. MODORAN LF

Tip solutie: Amână cauza

Solutia pe scurt: Amână pronunțarea la data de 04.01.2017. Pronunțată în ședință publică , astăzi, 20.12.2016.

Document: Încheiere - Amânare ulterioară a pronunțării 20.12.2016

14.12.2016

Ora estimata: 08:30

Complet: C18 - Civil

Tip solutie: Amână cauza

Solutia pe scurt: Amână pronunțarea la data de 20.12.2016. Pronunțată în ședință publică , astăzi, 14.12.2016.

Document: Încheiere - Amânare inițială a pronunțării 14.12.2016

Căi atac

Nu există informații.

Citare prin publicitate

Nu există informații.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT

GRUPUL PARLAMENTAR UDMR

XVII-24/13.02.2017

Către,
Curtea de Conturi a României

În atenția Domnului Președinte VĂCĂROIU Nicolae

1. P. Băncăluț
1. P. Băncăluț

Dez. disente.

13.02.2017

Stimate Domnule Președinte,

Prin prezenta vă rog să vă exprimați punctul de vedere referitor la aplicabilitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016 și a Deciziei Curții Constituționale nr.794 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.31 alin.(11)–(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în M.O. nr. 1029 din 21.12.2016, în ceea ce privește angajații din administrația publică locală.

Motivez solicitarea mea prin faptul că am fost sesizat de către primarii din județul Mureș privind aplicarea în mod unitar a prevederilor legale existente într-o modalitate acceptată de instituția Dvs.

Am scris la ce se referă

București,
13.02.2017

Császár Károly Zsolt,
Senator UDMR

Dom. Com. Vedinar V.
10.03.2017

Domul Sef
Raspuns
14.03.2017

30104 / EDD
09.03.2017

Parlamentul României Camera Deputaților

Nr. 2478 / N.V.
09.03.2017

Comisia pentru muncă și protecție socială

București, 7 martie 2017
Nr. 4c-7/321

CONSILIER DE CONTURI
10 MAR 2017
VII/Nr. 92451

Către

Curtea de Conturi a României

Domnului Președinte Nicolae Văcăroiu

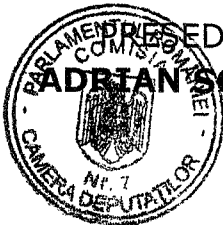
V. A. Dascaile
pentru răspuns, urmează
pe baza cauzelor și punct de vedere
Atenție :- Conform legii c.c. R. are
exprimă puncte de vedere. Data 09/03-2017

Stimate domnule președinte,

În urma publicării în Monitorul Oficial al României a Deciziei Curții Constituționale nr.794/2016, pe adresa comisiei au început să sosească memorii prin care ni se solicită interpretarea acestei decizii, respectiv a pct.34 din dispozitiv.

Întrucât Parlamentul României, cu atât mai mult Comisia pentru muncă și protecție socială nu sunt autorități de interpretare a actelor normative și, prin urmare, nici a deciziilor Curții Constituționale, vă rugăm să ne transmiteți un punct de vedere, în calitate dvs. de autoritate de audit, referitor la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază, astfel cum se pronunță Curtea Constituțională la pct.34 din dispozitivul deciziei mai menționată, punct invocat în memoriile primite pe adresa comisiei noastre.

Cu deosebită considerație,

ADRIAN SOLOMON

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 1029

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 21 decembrie 2016

SUMAR

Nr.

Pagina

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (1)¹—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare.....

2-7

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

952. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 280/2016 privind aprobarea valorii cotizațiilor și a plafonului în limita căruia se decontează serviciile lingvistice, precum și a procedurii de acordare, verificare și control pentru organizațiile profesionale/interprofesionale neguvernamentale din sectorul agricol și agroalimentar, precum și pentru stabilirea unor măsuri de aplicare a acestora

8

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

1.217. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor privind aprobarea Planului de management și a Regulamentului sitului Natura 2000 ROSPA0006 Balta Tătaru

9

3.169. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul dezvoltării regionale și administrației publice, privind aprobarea Listei cuprinzând indicativele de referință ale standardelor române care transpun standarde europene armonizate din domeniul produselor pentru construcții

9-32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 794

din 15 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (11)—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (11)—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 6.415/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.677D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, arătând, în esență, că acestea contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și (4), art. 16, art. 124 și art. 126 din Constituție. Cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3¹ alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, susține că aceasta este inadmisibilă, întrucât nu are legătură cu soluținarea cauzei în care a fost invocată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 28 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.415/2/2016, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (11)—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016. Excepția a fost ridicată de reclamanta Curtea de Apel București, într-o cauză având ca obiect soluținarea cererii de obligare a pârâtului Ministerul Justiției să emită ordinele de încadrare pentru fiecare dintre cei 965 de judecători aflați în

circumscripția Curții de Apel București, cu luarea în considerare a nivelului maxim al indemnizației de încadrare pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, care să includă majorările de 2, 5 și 11%, acordate prin hotărâri judecătorești definitive, și aflate în plată încă din anul 2015, în baza ordinelor de salarizare nr. 1.561, 1.562 și 1.563 din data de 7 mai 2015, emise de ministrul justiției.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că, în fapt, judecătorii sunt salariați în baza Legii-cadru nr. 284/2010. Reglementarea succesivă și necorelată din domeniul salarizării a condus în timp la diferențe salariale ce au determinat legiuitorul să intervină pentru înlăturarea inechităților. În acest scop, a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin care s-a urmărit evitarea discriminărilor salariale între titularii funcțiilor publice salarizate potrivit Legii-cadru nr. 284/2010, cu consecința egalizării, la nivelul cel mai înalt în plată, a drepturilor salariale ale persoanelor aflate în situații similare în cadrul aceleiași ordonator de credite. Astfel, prin art. 3¹ alin. (1) din această ordonanță de urgență, s-a stabilit că „*Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salariat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleși condiții.*”

6. Autoarea excepției susține că intenția de înlăturare a inechităților (deci și recunoașterea lor) rezultă din Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, prin care se reține că „în sectorul public sunt o serie de disfuncționalități, cum ar fi: niveluri diferite de salarizare pentru persoane exercitând aceeași funcție și aceleași atribuții, în cadrul aceleiași instituții ori în instituții de același fel din cadrul unui sector; salarii egale pentru persoane exercitând aceeași funcție și aceleași atribuții, dar cu vechime în muncă diferită”. Drept urmare, activitatea de egalizare a veniturilor la nivelul fiecărui ordonator principal de credite ar fi trebuit să presupună stabilirea celei mai ridicate indemnizații, în funcție de gradul profesional — judecătore, tribunal, curte de apel, cu luarea în considerare a hotărârilor judecătorești prin care a fost stabilit quantumul indemnizațiilor, și aducerea tuturor la nivelul cel mai mare. Însă, procedând la adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, Guvernul a hotărât să mențină

inechitățile, deoarece persoanele care au obținut anterior recunoașterea unor indemnizații mărite prin hotărâre judecătorească definitivă beneficiază, în continuare, de venituri mai mari decât colegii lor aflați în situații similare, dar care nu au apelat la justiție, contrar scopului legislației de a egaliza veniturile la muncă egală, scop care a fost, astfel, intenționat deturnat. Drept urmare, în rândul judecătorilor din circumscripția Curții de Apel București se regăsesc următoarele situații faptice, generatoare de inechități, respectiv sunt judecători încadrați cu o indemnizație majorată cu 18%, stabilită prin hotărâri judecătorești în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2007, pentru care Ministerul Justiției a emis ordine de salarizare corespunzătoare, precum și o majoritate care beneficiază de o încadrare diferită, lipsiți de indemnizația majorată cu 18%, în condițiile în care desfășoară aceeași activitate.

7. Cu privire la încălcarea art. 16 din Constituție, autoarea excepției susține că, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, Guvernul a consacrat legislativ discriminarea și a supus, asumat, unui tratament juridic diferit, judecători aflați în situații profesionale identice, respectiv i-a pus în situație de inferioritate pe judecătorii care nu obținuseră, înainte de adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, o hotărâre judecătorească prin care Ministerul Justiției să fie obligat să includă în indemnizația lor indexările prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, față de cei care au recunoscute astfel de drepturi, generând o diferență salarială de 18%. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale referitoare la principiul egalității în fața legii, și anume Decizia nr. 192 din 31 martie 2005.

8. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (3) și (4), art. 124 și art. 126 din Constituție, autoarea excepției susține că jurisprudența Curții Constituționale este constantă în a recunoaște importanța hotărârilor judecătorești în activitatea de înfăptuire a actului de justiție, implicit din perspectiva luării deciziei asupra incidenței unor texte de lege. În acest sens, invocă Decizia nr. 1.017 din 7 iulie 2009 și Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013. Hotărârile judecătorești excluse de executiv, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, au interpretat și aplicat acte normative cu caracter general din domeniul salarizării. Excluderea expresă, din sfera legalității, a hotărârilor judecătorești, a căror autoritate de lucru judecat determină prezumția că dezlegarea problemei de drept izvorăște din normele legale, și a căror forță executorie derivă tot din lege, este de natură a afecta un principiu fundamental al statului de drept, respectiv principiul separației puterilor în stat. Interpretarea restrictivă a noțiunii de „drepturi salariale prevăzute în acte normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice” cu excluderea drepturilor recunoscute prin hotărâri judecătorești, conduce la ignorarea din ordinea juridică a situațiilor în care legea, cu aplicabilitate generală, a fost aplicată în favoarea unor persoane, prin hotărâri judecătorești, cu atât mai mult cu cât acestea au fost date în aplicarea unor legi cu aplicabilitate generală. Aceste hotărâri se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, cum ar fi sporul de doctorat, fără aplicabilitate generală. Eliminarea inechităților rezultate din acte normative nu se poate realiza printr-o restrângere precum cea operată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, respectiv prin excluderea din ordinea juridică a situațiilor în care aceleași acte normative au fost interpretate și aplicate prin hotărâri judecătorești ce continuă să producă efecte asupra indemnizațiilor „aflate în plată”.

9. Prin urmare, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază, în esență, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, dispozițiile de lege criticate contravenind art. 1 alin. (3) și (4), art. 16, art. 124 și art. 126 din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. Uniunea Națională a Judecătorilor din România (la data de 5 decembrie 2016), inspectorii judiciari din cadrul Inspecției Judiciare (la data de 9 decembrie 2016) și Consiliul Superior al Magistraturii (la data de 14 decembrie 2016) au depus la dosar puncte de vedere „*Amicus curiae*”, în sensul admiterii excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, documentele „*Amicus curiae*” transmise la dosar, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie prevederile art. 3 alin. (11)—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 923 din 11 decembrie 2015, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 31 august 2016. În realitate, așa cum reiese din notele autoarei excepției de neconstituționalitate, obiect al excepției îl constituie art. 3¹ alin. (11)—(14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

„(1¹) *Sintagma «fiecare funcție» prevăzută la alin. (1) reprezintă funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.*

(1²) *În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.*

(1³) *În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite. În cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de*

subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

(14) Pentru personalul didactic de predare din învățământul superior/universitar nivelul salariului de bază similar în plată sau al salariului de bază maxim corespunzător funcției didactice ocupate se stabilește cu respectarea criteriilor care s-au avut în vedere la acordarea salariului de încadrare între minim și maxim, cu toate elementele care fac parte din salariul de bază, fără compensații tranzitorii, cu excepția celei pentru titlul științific de doctor obținut în domeniul pentru care își desfășoară activitatea."

15. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (4) privind statul de drept și principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești.

16. Analizând cadrul legislativ al sistemului de salarizare al personalului plătit din fonduri publice, Curtea reține că, în prezent, există diferențe de salarizare între magistrații din cadrul aceleiași instanțe de judecată/parchet, cu același grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, diferențe provenite și din faptul că o parte dintre magistrați obținuseră hotărâri judecătorești definitive și irevocabile (în temeiul Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (în temeiul Codului de procedură civilă) prin care se includeau majorările de 2%, 5% și 11% în indemnizația de încadrare, iar alți magistrați nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești. Potrivit Ordonanței Guvernului nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr. II și III la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 80 din 1 februarie 2007, salariile de bază se majorau după cum urmează: a) cu 5% începând cu data de 1 ianuarie 2007, față de nivelul din luna decembrie 2006; b) cu 2% începând cu data de 1 aprilie 2007, față de nivelul din luna martie 2007; c) cu 11% începând cu data de 1 octombrie 2007, față de nivelul din luna septembrie 2007. În condițiile în care aceste drepturi nu s-au acordat și magistraților, aceste majorări (indexări) ale indemnizațiilor, precum și alte majorări (indexări) prevăzute de alte acte normative (cum ar fi Ordonanța Guvernului nr. 3/2006) au fost recunoscute de instanțele judecătorești și magistraților și personalului asimilat, în baza Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

17. Așadar, Curtea reține că, la momentul pronunțării prezentei decizii, există magistrați și personal asimilat care beneficiază de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18% stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, iar ordonatorul de credite a emis ordine de salarizare corespunzătoare în acest sens, magistrați și personal asimilat care beneficiază de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18% stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, iar ordonatorul de credite nu a emis ordine de salarizare corespunzătoare în acest sens și magistrați și personal asimilat care nu beneficiază de hotărâri judecătorești prin care li s-a stabilit dreptul de a avea inclus în indemnizație cei 18%, stabiliți prin Ordonanța Guvernului nr. 10/2007.

18. Ținând cont de toate inechitățile constatate în sistemul de salarizare a personalului bugetar, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 9 iunie 2016, care modifică și completează Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, ce stabilește salarizarea în anul 2016 a personalului plătit din fonduri publice, **legiuitorul a dorit înlăturarea inechităților din sistemul de salarizare al personalului bugetar.** Așa cum rezultă din nota de fundamentare și din preambulul acestui act normativ, rațiunea principală a adoptării sale, a fost eliminarea „**inechităților în materie de salarizare în raport cu nivelul studiilor și al activității profesionale prestate**” și a „**discrepanțelor rezultate din neaplicarea în integralitate a prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010**”. Astfel, prin art. 3¹ alin. (1), introdus în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016, s-a prevăzut că „[...] începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel **stabilit la nivel maxim** pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, **va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții**”.

19. Curtea constată, însă, că, ulterior adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, Guvernul a adoptat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 673 din 31 august 2016, prin care a modificat art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, acesta dobândind următorul conținut: „[...] începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel **stabilit în plată la nivel maxim** pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, **va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții**.” De asemenea, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016 a completat art. 3¹, cu patru noi alineate, alineatele (11)–(14), care formează obiect al prezentei excepții de neconstituționalitate. În preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, se precizează că aceasta a fost emisă „**ținând seama că, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, la determinarea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective se iau în considerare doar drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, întrucât personalul plătit din fonduri publice beneficiază de drepturile salariale prevăzute de actele normative privind salarizarea, fără a putea pretinde, în lipsa unor dispoziții legale, alte drepturi, hotărârile judecătorești pronunțate în soluționarea unor litigii și care produc doar efecte relative neputând fi avute în vedere la stabilirea nivelului de salarizare (maxim) pentru funcții similare; în lipsa unui temei legal expres, hotărârile judecătorești nu pot fi aplicate în mod generalizat, iar drepturile salariale recunoscute prin acestea profită exclusiv persoanelor care au avut calitatea de parte în proces, dându-se astfel eficiență autorității de lucru judecat și obligativității hotărârilor judecătorești**” și, de asemenea, „**având în vedere faptul că la determinarea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul**

instituției sau autorității publice respective se iau în considerare doar drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, fără a putea pretinde, în lipsa unor dispoziții legale, alte drepturi, hotărârile judecătorești pronunțate în soluționarea unor litigii și care produc doar efecte relative (inter partes) nu pot fi avute în vedere la stabilirea nivelului de salarizare (maxim) pentru funcții similare”.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea constată că acestea se referă la salarizarea personalului didactic de predare din învățământul superior/universitar. Or, cauza în cadrul căreia a fost invocată excepția de neconstituționalitate are ca obiect soluționarea acțiunii de contencios administrativ, prin care reclamanta Curtea de Apel București a chemat în judecată pârâtul Ministerul Justiției, solicitând obligarea acestuia să emită ordinele de încadrare pentru fiecare dintre cei 965 de judecători aflați în circumscripția Curții de Apel București cu luarea în considerare a nivelului maxim al indemnizației de încadrare pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate. Astfel, ținând cont de prevederile art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 nu are legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată, urmând a fi respinsă ca inadmisibilă.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea reține că, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 (care se aplică întregului personal bugetar, inclusiv magistraților), s-au eliminat și diferențele provenite din faptul că o parte dintre magistrații și personalul asimilat, încadrați în aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate au obținut hotărâri judecătorești definitive și irevocabile (în temeiul Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (în temeiul Codului de procedură civilă), prin care le-au fost recunoscute majorări salariale, în timp ce alții nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești. Astfel, urmarea intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 este aceea că, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, indemnizația de încadrare a magistraților și a personalului asimilat este aceeași, stabilită la nivel maxim. De altfel, chiar înainte de intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, prin art. 1 alin. (51) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, introdus prin legea sa de aprobare, Legea nr. 71/2015, s-a prevăzut aceeași soluție legislativă, a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim.

22. Așadar, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, începând cu luna august 2016, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, salariul de bază sau indemnizația de încadrare urma să fie același, respectiv aceeași, stabilită la nivel maxim, nefiind permis ca, spre exemplu, doi judecători de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite. Însă, prin dispozițiile de lege criticate, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, legiuitorul a stabilit că, la calculul nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

23. În acest context, prin raportare la art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 privind instanțele judecătorești, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că hotărârile judecătorești excluse de executiv, prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2016, au interpretat și aplicat acte normative cu caracter general din domeniul salarizării. Excluderea expresă, din sfera legalității, a hotărârilor judecătorești — a căror autoritate de lucru judecat determină prezumția că dezlegarea problemei de drept izvorăște din normele legale, și a căror forță executorie derivă tot din lege — este de natură a afecta un principiu fundamental al statului de drept, respectiv principiul separației puterilor în stat.

24. Cu privire la aceste susțineri, Curtea reține că, în jurisprudența sa referitoare la art. 124 și art. 126 din Constituție și la efectele hotărârilor judecătorești, a stabilit, că „**înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege.** Altfel spus, hotărârea judecătorească reprezintă un act de aplicare a legii pentru soluționarea unui conflict de drepturi sau interese, constituind un mijloc eficient de restabilire a ordinii de drept democratice și de eficientizare a normelor de drept substanțial. Datorită acestui fapt, hotărârea judecătorească — desemnând tocmai rezultatul activității judiciare — reprezintă, fără îndoială, cel mai important act al justiției. Hotărârea judecătorească, având autoritate de lucru judecat, răspunde nevoii de securitate juridică, părțile având obligația să se supună efectelor obligatorii ale actului jurisdicțional, fără posibilitatea de a mai pune în discuție ceea ce s-a stabilit deja pe calea judecătii. Prin urmare, **hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă se situează în sfera actelor de autoritate publică, fiind investită cu o eficiență specifică de către ordinea normativă constituțională.** Pe de altă parte, un efect intrinsec al hotărârii judecătorești îl constituie forța executorie a acesteia, care trebuie respectată și executată atât de către cetățeni, cât și de autoritățile publice. Or, **a lipsi o hotărâre definitivă și irevocabilă de caracterul ei executoriu reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept și o obstrucționare a bunei funcționări a justiției**” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 686 din 26 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 27 ianuarie 2015, paragraful 20, Decizia nr. 972 din 21 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2012, și Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 decembrie 2013). De asemenea, prin Decizia nr. 460 din 13 noiembrie 2013, precitată, Curtea a stabilit că „sensul art. 124 alin. (1) din Constituție este acela că organele care înfăptuiesc justiția și care, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, sunt instanțe judecătorești trebuie să respecte legea, de drept material sau procesual, aceasta fiind cea care determină comportamentul persoanelor fizice și juridice în sfera publică și în circuitul civil. **Dispoziția constituțională consacră principiul legalității actului de justiție**” și trebuie corelată cu prevederea art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, și cu cea a art. 124 alin. (3) din Constituție, care prevede alte două principii constituționale: independența judecătorului și supunerea lui numai legii.

25. Curtea constată că, potrivit art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, se iau în considerare

numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, norma criticată stabilește, în mod indirect, că nu sunt recunoscute hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Astfel, chiar dacă o parte dintre magistrații care beneficiază de aceste hotărâri judecătorești au deja în plată majorarea indemnizației de încadrare, faptul că textul criticat prevede că, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice, nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești conduce la concluzia că, deși o parte dintre magistrați și din personalul asimilat au obținut majorarea indemnizației de încadrare, aceasta nu este recunoscută la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare.

26. Curtea reține că hotărârea judecătorească, chiar dacă are efecte *inter partes*, interpretează norme de lege cu aplicabilitate generală. În procesul de aplicare a legii, scopul interpretării unei norme juridice constă în a stabili care este sfera situațiilor de fapt concrete, la care norma juridică respectivă se referă, și în a se asigura astfel corecta aplicare a acelei norme, interpretarea fiind necesară pentru a clarifica și a limpezi sensul exact al normei, și pentru a defini, cu toată precizia, voința legiuitorului. Or, Curtea constată că hotărârile judecătorești prin care s-a recunoscut majorarea indemnizației de încadrare, cum sunt cele prin care s-au stabilit majorările de 2%, 5% și respectiv 11% acordate magistraților și personalului asimilat, au aplicabilitate generală și se deosebesc de ipotezele în care, tot prin hotărâre judecătorească, ar fi fost recunoscute anumite drepturi în baza unor situații de fapt particulare, fără aplicabilitate generală (cum ar fi, spre exemplu, ipoteza în care o persoană a avut recunoscut sporul de doctorat).

27. Întrucât hotărârile judecătorești invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate se referă la majorarea indemnizațiilor de încadrare, vizând, de fapt, și întreaga Familie ocupațională a „Justiției”, aceste majorări salariale trebuie avute în vedere la stabilirea nivelului maxim de salarizare corespunzător fiecărei funcții, grad, treaptă, gradație, vechime în muncă și în specialitate. Însă, dispozițiile de lege criticate exclud recunoașterea drepturilor stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, fără a le lua în calcul la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul autorității publice. Or, aplicând considerentele de principiu rezultate din jurisprudența constituțională precitată, Curtea constată că excluderea majorărilor salariale stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, de la calculul nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul autorității publice, afectează art. 124 și art. 126 din Constituție.

28. De asemenea, dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, afectează principiul fundamental al separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale, consacrat de art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, deoarece, printr-un act normativ emis de Guvern, ca legiuitor delegat potrivit art. 115 alin. (4)–(6) din Constituție, se consacră, pe cale legislativă, nerecunoașterea hotărârilor judecătorești definitive, respectiv definitive și irevocabile, emise de puterea judecătorească.

29. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, Curtea reține că, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, principiul constituțional al egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal

pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (a se vedea Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Or, din moment ce situația juridică a personalului bugetar de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii este identică, atunci și tratamentul juridic aplicabil — salariul de bază/indemnizația de încadrare — trebuie să fie același, nefiind permis, spre exemplu, ca magistrați de același grad, gradație, vechime în funcție sau în specialitate și aceleași studii, să aibă indemnizații de încadrare diferite.

30. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece stabilesc că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, au indemnizații de încadrare diferite (mai mici) față de cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești, generând diferențe în stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare. Or, tratamentul juridic diferit instituit de legiuitor nu are nicio justificare obiectivă și rezonabilă. De altfel, dispozițiile de lege criticate lipsesc de sens și, practic, anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum sunt precizate în Preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016, anume acelea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente. Așadar, dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, generează inegalități în ceea ce privește calculul indemnizației/salariului de bază al magistraților, respectiv personalului asimilat, cu același grad, gradație, condiții de vechime și de studii, și, prin urmare, contravin art. 16 din Constituție.

31. Astfel, Curtea constată că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

32. În consecință, ca efect al neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016), „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

33. Cât privește dispozițiile art. 31 alin. (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, Curtea reține că acestea nici nu au fost criticate în mod special și nu contravin dispozițiilor invocate din Constituție, ci doar stabilesc definiția

sintagmei „*fiecare funcție*” ca fiind „*funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare*” și definiția „*instituției sau autorității publice*” ca fiind „*acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite*”. Totodată, se precizează că, în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiși ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

34. Prin urmare, Curtea constată că, în vederea egalizării prevăzute de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, „*nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare*”, care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

35. În final, Curtea constată că, potrivit Deciziei Plenului Curții Constituționale nr. 1/1995 privind obligativitatea deciziilor sale pronunțate în cadrul controlului de constituționalitate,

puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, Curtea reține că atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor sale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept.

36. În consecință, așa cum a statuat Curtea și în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 1.415 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, sau Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010), atât Parlamentul, cât și Guvernul, respectiv autoritățile și instituțiile publice urmează să respecte cele stabilite de Curtea Constituțională în considerentele și dispozitivul prezentei decizii.

37. Pornind de la obligativitatea legiului de a pune de acord dispozițiile de lege constatate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, ca o consecință a prezentei decizii de admitere, Curtea constată că, până la adoptarea soluției legislative corespunzătoare, în temeiul art. 147 alin. (4) din Constituție, din momentul publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, instituțiile și autoritățile publice urmează să aplice în mod direct prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 16, art. 124 și art. 126, în privința stabilirii „*nivelului maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz*” al salariului de bază/indemnizației de încadrare, astfel cum a fost constatat prin prezenta decizie.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (14) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Curtea de Apel București în Dosarul nr. 6.415/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar și constată că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași autoare în același dosar și constată că dispozițiile art. 31 alin. (11) și (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean